

Redaktora vārdi

Čakli pastrādāts

Atskatīties uz aizvadīto ierasts gadumijā. Pašsaprotams šķiet arī Jāņu laiks. Līdz īstai ražai vēl patālu, tomēr puse gada teju aiz muguras. Nākamreiz rosināsim tautas kalpus un pašu priekšsēdētāju atskatīties uz paveikto, jo īpaši tāpēc, ka aizvadīts pirmais gads pēc pašvaldību vēlēšanām.

Vasaras sākums padēvies ražens. Īstenoti vairāki nozīmīgi projekti: atklāts bērnu laukums Kolkā, Kolkas koklētāji un pūtēju orķestris ieguvuši jaunus instrumentus, labiekārtota Zēnu diķa apkaime, pabeigta estrādes celtniecība Dundagā un ierīkots lifts Dundagas Veselības centrā. Pūkpētnieku klubs Dundagas bērnu dienas centrā *Mājas* aizvadījis divas piepildītas, priekpilnas nedēļas dažādās nodarbībās, tostarp arī sadarbībā ar taleniekiem Talsu novada fonda projektā *Bērnu pasaulē krāsaini stopkadri lido*. Man īpašs prieks bija saņemt un apkopot anketas. Bet jauni puiši, divi bijušie duņdžiņi un viens esošais, klāsta, ka nav nekā neiespējama. Ja vien...

Priecīgus svētkus!

Alnis Auziņš

Vienreizēji, bagātīgi, aizraujoši

31. V un 1. VI mūsu novadā ar devīzi *Caur Undzvas mežiem pie lībiešiem* notika piektās Slīteres ceļotāju dienas (SCD).

Tā kā par Undzvas mežiem mūsupusē izsenis dēvē grūti caurejamu mežu, kas stiepjas no Slīteres Zilo kalnu kraujas līdz pat jūrai, tad atbilstoši devīzei šoreiz SCD sirds bija Mazirbe un tās tuvākā apkārtnē. Līvu galvaspilsētā sestdien tikos ar vairākiem ceļotājiem.

Egita Baumanē pēc dalības kopā ar mazbērniem un viņu otru vecmāmiņu stikla apgleznošanas darbnīcā pastāstīja, ka strādā Rīgā, ir projektu vadītāja. Darbā neesot nekādas lirikas, taču to atsvēra sestdienas, svētdienas un citas brīvdienas Slīterē, vectēva Kārļa Cekula mājas, kas bijis latviešu strēlnieks un ieguvis no muižas atdalītu zemi.

«Te ir mūsu sirds un saknes. Uzskatām sevi par vietējiem. Ceļotāju dienās piedalāmies katru gadu. Šoreiz Slīteres stāvlaukumā no-

pašā pasākumā dabas pētnieka Viļņa Skujas vadībā visi bijām devušies pa brīnumaino Slīteres Divupi. Arī šoreiz viņi izvēlējušies doties Viļņa vadītā pārgājienā *Pa vilku pēdām*. Un tiešām kādā zampēklī redzējuši ne tikai buciņu un dzērvju, bet arī vilku pēdas. Olainieši SCD piedalās trešo gadu. Pērn viņi nakšņojuši Vaides ragu muzejā, šogad — teltī Mazirbes *Vecvalgumos*. 2013. gadā Aivars, Iveta un Staņislava arī ieturējuši garšīgu maltīti *Stūrīšos*, kas palikuši atmiņā ar senlaidīgo iekārtojumu. Svētdien olainiešu iecerēs bija doties uz Slīteres bākas dabas taku.

Pēc brīnišķīgā koncerta, ko lieliski vadīja Helmī Stalte, pa reizei arī lībiski uzdziedot un ar savu vareno un skanīgo balsi piepildot Lībiešu tautas nama zāli, uz sarunu aicināju DAP darbinieci Agnesi Balandiņu un kādus

• *Laivošana pie Kolkas bākas.*

Foto no SIA Jūras laivas albuma

no viņas pavadītājiem 30 vides zinību studentiem, kas mācās *Campus La Salle Saint Christophe* koledžā Masēbas (*Masseube*) pilsētiņā Francijas dienvidos. Francijas mācību iestāde un DAP sadarbojas no 2012. gada. Kā pastāstīja Agnese, mērķis bija parādīt francūžiem, ka dabas aizsardzības neatņemama sastāvdaļa ir arī ilgtspējīgs tūrisms, kad visas iesaistītās puses, šoreiz — DAP, novada pašvaldība, ar dabu, tūrisma un kultūru saistītās vietējās organizācijas un tūrisma uzņēmēji, — apvieno spēkus kādas teritorijas labā.

Studentu rīts bija sācies Ušos pie Dženetas Marinskas, gatavojot sklandraušus, un turpinājies Kolkas raga aplī kopā ar Jāni Dambīti. Prieku dabas takas tornī pirmoreiz skanējusi Francijas himna. Vietējiem zvejniekiem jaunieši palīdzējuši izvilkt rīta lomu. Pie Slīteres bākas ar aizrautību no dzīpariem gatavojuši āboliņa ziedus atbilstoši augu noteicēja attēliem, kā arī mēģinājuši atrast zālāju indikatorsugas Solvitas Rūsiņas vadībā. Kopā ar ģeologu Daini Ozolu izstaigājuši Zartapu gravas rakstus un vakarā apmeklējuši koncertu, kas viņiem ļoti gājās pie sirds. Students Šarls Restuāns (*Charles Restoin*) atzina, ka viņu aizkustinājusi sirsnīgā viesmīlība. Teo Ešafi (*Teo Echafi*) teica, ka Latvija ir fantastiska zeme ar fantastiskiem cilvēkiem.

Šajās SCD goda vietā tika celts sklandraušis, ko 2013. gadā Eiropas Komisija ir apstiprinājusi kā *Garantēto tradicionālo īpatnību*, padarot to par pirmo lauksaimniecības produktu Latvijā, ko aizsargā Eiropas Savienības līmenī. Cepējas bija gādājušas, lai ar to ceļotāji varētu pamieļoties Mazirbē, Slīterē, Kolkā un Dundagā.

SCD programma, parādot mūsu novada

unikālās vērtības — Slīteres nacionālā parka dabu un lībiešu kultūras mantojumu —, piedāvāja 14 dažādas dabas un kultūras pārgājienu maršrūtus, 3 velomaršrūtus, vienu laivošanas maršrutu, 9 izzinošas darbnīcas, 8 apskates objektus, 6 vietējo gardumu degustācijas punktus. Visvairāk dalībnieku šoreiz izvēlējās pārgājienus pa Zartapu gravām un *Pa vilku pēdām*.

Paldies visiem rīkotājiem un dalībniekiem! Īpašu paldies saku Veronikai un Edgaram Milleriem, jo viņi bija klāt visās norisēs Mazirbē, sākot jau ar mākslas izstādes atklāšanu, bet, visticamāk, jau daudz agrāk.

Diāna Siliņa un Andra Ratkeviča

Jūnijā un jūlijā

Dundagā

21. VI no plkst. 11.00 visi aicināti uz Dundagas pili pušķot pagalmu, pīt Jāņu vainagus, ievingrināt balsis līgošanā, lai plkst. 14.00 pils pagalmā turpinātu ielīgošanu ar Zeiboltu Jēkaba *Dullo baronu Bundulu* un citiem muižas ļaudīm no Laidzes teātra grupas *Līgo*. Ieeja brīva.

4.-6. VII novada atklātais šaha čempionāts *Dundagas tornī 2014*.

5. VII deju kolektīvi *Dun-dang* piedalīsies Talsu pilsētas svētkos.

Kolkā

23. VI plkst. 23.00 Kolkas stadionā Līgo vakara balle ar Rikardionu. Ieeja brīva.

• *Orientēšanās mežā pie Kristapa Vilka.*

Aivas Jakovelas foto

Runas vīriem ir spēks rokās

Domes sēdē 29. maijā

Nolēma piedzīt 4029 € nekustamā īpašuma nodokļa parādu par īpašumu *Maija iela* 8–6.

Noteica, ka SIA *Kolkas ūdens* piederošo ūdens attīrīšanas iekārtu rekonstrukcija ir pašvaldības prioritārais investīciju projekts 2014. gadā.

Nolēma pašvaldības piešķirtos 1500 € Kurzemes plānošanas reģionam novirzīt šādu uzdevumu izpildei: pašvaldībai nozīmīgu kopīgu projektu iniciēšanai un izstrādei, t.sk. nozaru speciālistu piesaistei, pašvaldības darbinieku kapacitātes stiprināšanas pasākumu organizēšanai, kā arī sagatavot atbildi Kurzemes plānošanas reģionam par pašvaldību dalību konkrētu 1.1. un 1.2. punktā minēto pasākumu apmaksā u.c. pēc savstarpējas vienošanās.

Nolēma remontēt 700 m autoceļa Valpe–Sabdagas garumā posmā no km 0,000–0,700 km no ceļu fonda līdzekļiem, par darbu izsludinot cenu aptauju.

Noteica pamatlīdzekļu un nemateriālo ieguldījumu pieņemšanas ekspluatācijā un pamatlīdzekļu, nemateriālo ieguldījumu, inventāra un krājumu izslēgšanas no uzskaites komisiju Kolkas pagastā un Dundagas pagastā.

Noteica telpu nomas maksu Mazirbes internātpamatskolas virtuves telpām 4,82 € mēnesī bez PVN par m².

Nolēma no 23.05.2014. izbeigt pakalpojuma līgumu par pašvaldības amatpersonu (darbinieku) atlīdzības kārtības izstrādāšanu un veikt apmaksu par paveikto darbu 1283 €.

Piešķīra līdzekļus pašvaldības prioritāriem projektiem un pasākumiem: kabineta

remontam Dundagas Mākslas un mūzikas skolā 7683 €, Dabas zinību kabineta remontam Kolkas pamatskolā (veikt iepirkumu, summā iekļaujot kabineta aprīkojumu) 11583 €, Kubalu skolas-muzeja ēkas un šķūņa jumtu nomaīnai 14547 €, pils balkona rekonstrukcijai 18737 €, līgumam ar Inesi Samuli 1283 €, papildfinansējumam Mazirbes internātpamatskolas projektam 3951 €.

Nolēma piedalīties Nodarbinātības valsts aģentūras pasākumā par skolēnu nodarbinātību vasaras brīvlaikā, piešķirot 6700 € finansējumu no budžeta ietaupītiem līdzekļiem.

Piešķīra 2800 € gājēju pārejas apgaismojuma izbūvei uz Talsu ielas pie *Vecās pirts*.

Atbalstīja metāla režģa izbūvi parka estrādē, piešķirot vajadzīgos 1056,25 €.

Bērnudārzam *Kurzemīte* piešķīra papildus 1249,37 €, lai atmaksātu valsts budžeta finansējumu Valsts kasei.

Piešķīra papildus 409 € finansējumu Dundagas pilī rīkotajam pasākumam naudas balvu piešķiršanai Dundagas novada vispārējās izglītības, profesionālās ievirzes un interešu izglītības izglītojamajiem un pedagogiem. Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas sēdē oktobrī skatīt jautājumu par grozījumiem nolikumā par naudas balvu piešķiršanu izglītojamajiem un pedagogiem.

Piešķīra 4804,63 € Dundagas Veselības centra 1. stāva tualetes telpas pielāgošanai vides pieejamībai no budžeta paredzētiem līdzekļiem lifta izbūves projektam.

Atbalstīja Dundagas pils Barona vannas istabas interjera detaļu restaurāciju un rekonstrukciju, piešķirot 5617,76 €.

Apstiprināja objekta *Gājēju ietves renovācija*

autoceļa P131 posmā «Delfīni»–«Dzelmes» Kolkā divu kārtu būvniecību 2014. gadā.

Nolēma iznomāt zemes gabala *Laukdārzi*, kadastra apzīmējums 8850 025 0062, daļu 3,79 ha platībā. Pieteikšanās līdz 10. VI.

Atteicās no piedāvājuma pašvaldības īpašumā bez atlīdzības pārņemt īpašumu ar kadastra nr. 8850 0058 0044 *Tenderi*.

Nolēma remontēt mūzikas klasi *Mazajā skolā*, piešķirot 10 000 € finansējumu, ietvert arī kabineta aprīkojumu.

Nolēma aicināt deputātus un pašvaldības iestāžu speciālistus rakstiski līdz 9. VI iesniegt priekšlikumus par Attīstības programmas projektu un Ilgtspējīgas attīstības stratēģijas projektu. Diskusiju par iesniegtajiem priekšlikumiem rīkot 10.VI plkst. 14.00.

Atļāva izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma *Mežstrauti* sadalīšanai divās daļās. Piekrita sadalīt nekustamo īpašumu *Dzirnavas*, atdalītajiem zemes gabaliem piešķirt nosaukumus *Vidales Kārkli* un *Kalkes*. Atļāva ieaudzēt mežu nekustamajā īpašumā *Bierandi*.

Grozīja novada domes 28.11.2013. sēdes lēmumu nr. 292. *Par zemes ierīcības projekta izstrādi nekustamajam īpašumam «Veidnieki»*.

Piešķīra 63 € finansējumu trīs novada bibliotekāru dalības maksai Latvijas Bibliotekāru biedrības Kurzemes nodaļas vasaras novadpētniecības konferencē Kuldīgā 9. un 10. VII.

Nolēma 2014. gada jūnijā un augustā Kolkas pamatskolas pirmsskolas izglītības iestādē *Rūķītis* organizēt dežūrgrupu, jūlijā grupas slēgt.

Vienai personai pēc īpašnieka lūguma anulēja deklarēto dzīvesvietu adresē *Dundagas novads, Kolkas pagasts, Kolka, Jūrkrasti, dz. 6*.

Apstiprināja novada domes deputāti Andru Grīvāni par Dundagas novada pašvaldības pārstāvja aizvietošanu Kurzemes plānošanas reģiona attīstības padomē; atzina par spēku zaudējušu novada domes 17.06.2013.

lēmumu nr. 134 *Par Dundagas novada pašvaldības pārstāvi Kurzemes plānošanas reģiona attīstības padomē* un atļāva novada domes deputātei A. Grīvānei savienot novada domes priekšsēdētāja vietnieka amatu ar Kurzemes plānošanas reģiona attīstības padomes locekļa amatu.

Nolēma: 1. deleģēt biedrībai *Līvu (lībiešu) savienība «Līvodīt»* (reģ. nr. 50008020651) šādus pārvaldes uzdevumus: 1.1. izveidot, papildināt, uzturēt, saglabāt un no 1. VI līdz 1. IX vismaz 40 stundas nedēļā demonstrēt lībiešu sadzīves un kultūrvēstures priekšmetu ekspozīciju Kolkas ciemā, kā arī sniegt informāciju par tūrisma iespējām Dundagas novadā (bukletu, karšu un citu informatīvu materiālu pieejamība); 1.2. izveidot, papildināt, uzturēt, saglabāt un no 1. VI līdz 1. IX vismaz 40 stundas nedēļā demonstrēt lībiešu sadzīves un kultūrvēstures priekšmetu ekspozīciju Mazirbes ciemā, kā arī sniegt informāciju par tūrisma iespējām Dundagas novadā (bukletu, karšu un citu informatīvu materiālu pieejamība); 1.3. rīkot un piedalīties pasākumos, kas saistīti ar rūpēm par lībiešu kultūru un lībiešu kultūras vērtību saglabāšanu un attīstīšanu;

2. nodot biedrībai *Līvu (lībiešu) savienība «Līvodīt»* bezatlīdzības lietošanā nekustamo īpašumu: ēkas (*Zītari* Kolkā, Kolkas pagastā, Dundagas novadā; kadastra nr. 8862 007 0191), telpu grupu nr. 001, kuras platība ir 82,3 m² un ko veido telpas nr. 1 — zāle; nr. 2 — kabinets; Nr. 3 — vējtveris; nr. 4 — kabinets; nr. 5 — ekspozīciju zāle;

3. uzdot novada pašvaldības Centrālajai administrācijai sagatavot un piedāvāt biedrībai līdz 12. VI noslēgt deleģēšanas un nekustamā īpašuma lietošanas līgumu;

4. uzdot Centrālajai administrācijai izskatīt līdz šim starp biedrību un pašvaldību noslēgtos līgumus un vajadzības gadījumā vienoties ar biedrību par to izbeigšanu.

Protokolu pārlūkoja Sandra Kokoreviča

Pašvaldību savienības 25. kongresā

30. V Aizkrauklē notikušajā LPS kongresā piedalījās arī mūsu pašvaldības vadītājs Gunārs Laicāns.

«Esmu piedalījies lielākajā daļā LPS kongresu», uzsvēra priekšsēdētājs. «Šī kongresa tēma bija *Konkurētspējīga ekonomika — Latvijas nākotne*. Šoreiz galvenais bija nevis izstrādāt jaunas rezolūcijas, bet aktualizēt iepriekšējos kongresos pieņemtās, jo to ieviešanai vajag laiku. Kongresā pieņēma tikai divus dokumentus: rezolūciju *Par priekšlikumiem politisko partiju priekšvēlēšanu programmām* un Latvijas Pašvaldību savienības vadlīnijas.

Kongresā piedalījās Valsts prezidents Andris Bērziņš, Ministru prezidente Laimdota Straujuma, vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs Romāns Naudiņš, labklājības ministrs Uldis Augulis un pašvaldību vadītāji.

Deleģāti sprieda par iedzīvotāju pasivitāti Eiropas Parlamenta (EP) vēlēšanās un rosināja nākamās EP vēlēšanas rīkot reizē ar pašvaldību vēlēšanām. Tā ietaupītos budžeta līdzekļi un palielinātos vēlēšanu skaits. To ierakstīja rezolūcijā, un politiskās partijas ir aicinātas pie tā strādāt.

Valsts prezidents norādīja, ka nepiedodami ilgi aizkavējusies likuma izstrāde par

pašvaldību izlīdzināšanas fondu. Ļoti vērtīgu ideju izteica vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs R. Naudiņš — no pieciem vēlēšanu apgabaliem pāriet uz deviņiem. Pašlaik no visas Kurzemes Saeimā ievēl tikai 8 deputātus. Tāpat būtisks ir priekšlikums atjaunot pašvaldībām svarīgo Valsts investīciju programmu, kas veicinātu uzņēmējdarbību.

LPS priekšsēdētājs Andris Jaunsleinis norādīja, ka jāmazina birokrātijas slogs. Šo tēzi iekļāva arī jaunajās vadlīnijās. Birokrātija balstās uz neuzticību, bet tā savukārt «nograuj visu pamatu». Dažādi Ministru kabineta noteikumi apgrūtinā arī mūsu pašvaldības darbu.

R. Naudiņam daudz jautā, vai drīzumā sagaidāma administratīvi teritoriālās reformas otrā kārtā. Ministrs to noliedz: vismaz līdz 2017. gadam nekas tāds nav paredzams. Ministrijas sagatavotajā likumprojektā piedāvātas iespējas brīvprātīgi kādām pašvaldībām apvienoties. Ir pilnīgi skaidrs: ja Dundagu pievienotu Talsiem, mēs ļoti zaudētu, taču šādu ieceru nav».

Alnis Auziņš

Kalpot pašvaldībām

31. V darba vizītē mūsu novadu apmeklēja vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs Romāns Naudiņš, kā arī parlamentārais sekretārs Einārs Cilinskis, preses sekretāre Sanita Karpoviča un Kultūras ministrijas pārstāve Zanda Saulīte.

Pilī ministrs tikās ar mūsu domes priekšsēdētāju Gunāru Laicānu, viņa vietnieci Andru Grīvāni, Latvijas Piļu un muižu asociācijas prezidenti, Dundagas Kultūras pils direktori Baibu Dūdu un Latvijas Piļu un muižu asociācijas izpilddirektori Airu Andriksoni. Šlīteres bākā ministru sagaidīja Dabas aizsardzības pārvaldes (DAP) ģenerālsēkretāre Sandra Bērziņa un DAP Kurzemes reģiona administrācijas direktore Dace Sāmīte. Mazirbes *Stūrīšos-Brankos* delegāciju laipni uzņēma, seno sadzīves priekšmetu kolekciju izrādīja un ar gardu zivju zupu un lībiešu kafiju cienāja Ginteru ģimene. Ielūkojušies Lībiešu tautas namā, visi devās uz Kolku, kur ar pārvaldes vadītāju Aldi Pinkenu un SIA *Kolkas ūdens* valdes locekli Aigaru Keheru pārrunāja Kolkas notekūdeņu attīrīšanu, bet Kolkas ragā tikās ar SIA *Kolkasrags* direktoru Jāni Dambīti.

Ministrs labprāt atsaucās sarunai un atzina, ka Kolkā bijis ekskursijā vidusskolas laikā, bet Dundagā ir pirmoreiz. Priecēja viņa skaidrais redzējums gan par mūsu novada

perspektīvu, gan nozares ministrijas politiku. R. Naudiņš uzsvēra, ka ne Dundagā, ne tās apkārtnē nevajag attīstīt industriālo rūpniecību. Jāsaglabā dabas vide un iedzīvotājiem jāpelna ar ekotūrismu, kas vēl ir tikai iedīglī un kura potenciāls nav līdz galam izmantots. Protams, valstij tālāb jāiegulda infrastruktūrā. Būtiski, ka sezonā pie mums dienā atbrauc 100 līdz 200 ceļotāju un viņi šeit arī nakšņo.

Lai apsaimniekotu un uzturētu dzīvas pašvaldībām piederošās pils un muižas, ministrs ieteica veicināt tūrisma un šajās ēkās (nevis Rīgā!) valsts institūcijām rīkot seminārus un konferences. Pretējā gadījumā pašvaldībām piederošās vēsturiskās ēkas ar laiku ies bojā. Ir jāmaina domāšana, ka Rīga un Pierīga ir visa Latvija! — norādīja ministrs, kurš pats nāk no Valmieras puses un ir uzņēmējs. Viņš pastāstīja, ka viņa vadītās ministrijas pasākumi tagad maksimāli notiek ārpus Rīgas, un atzina, ka tā ir viņa politika — kalpot reģioniem un pašvaldībām.

Diāna Siliņa

Sociālie pakalpojumi

Sociālās rehabilitācijas pakalpojumi no psihoaktīvām vielām atkarīgiem pieaugušajiem

Kārtību, kādā no psihoaktīvām vielām — alkohola, narkotiskajām, toksiskajām vai citām apreibinošām vielām — atkarīgas pilngadīgas personas par valsts budžeta līdzekļiem saņem sociālās rehabilitācijas pakalpojumus, nosaka 06.11.2006. Ministru kabineta (MK) noteikumi nr. 914 «Kārtība, kādā no psihoaktīvām vielām atkarīgās personas sa-

nem sociālās rehabilitācijas pakalpojumus» (turpmāk — noteikumi nr. 914).

Saskaņā ar noteikumiem nr. 914 pilngadīgas personas pakalpojumus var saņemt pēc pilna ārstēšanās kursa saņemšanas.

Lai saņemtu pakalpojumu, personai pašvaldības sociālajā dienestā jāiesniedz: 1) rakstisks iesniegums; 2) narkologa atzinums saskaņā ar noteikumu nr. 914 1. pielikumu, kurā norādīta: personas slimības diagnoze; vēlamais sociālās rehabilitācijas ilgums; norā-

de, ka personai nav noteikumu nr. 914 2. pielikumā minēto kontrindikāciju (alkohola, narkotisko, psihotropo vai citu atkarību izraisošo vielu intoksikācija vai abstinences sindroms, psihotiski traucējumi, adaptācijas traucējumi ar suicidālām domām un uzvedību, personības un uzvedības traucējumi smadzeņu slimības, bojājumu vai disfunkcijas dēļ, personības traucējumi ar dekompenšāciju, vidēji smaga un smaga garīga atpalicība, somatiskas saslimšanas, kam nepieciešama intensīva speciāla izmeklēšana un ārstēšana (var uzņemt remisijas stāvokli), izteikti kustību un koordinācijas traucējumi, sabiedriskā bīstamība); 3) izraksts no ambulatorā

pacienta medicīniskās kartes par personas vispārējo veselības stāvokli — veidlapa nr. 027/u.

Sociālās integrācijas valsts aģentūra (SIVA) pēc dokumentu saņemšanas izskata to atbilstību normatīvo aktu prasībām, uzsāk administratīvo procesu personas lietā un pieņem lēmumu, uzturot pakalpojumu saņēmēju rindu un koordinējot pakalpojumu piešķiršanas procesu.

Pakalpojumu sniedzējs

Valsts SIA *Slimnīca «Ģintermuiža»*, Filozofu iela 69, Jelgava, LV–3008, tel. 63026690; <http://gintermuiza.sorenn.lv>

Turpmāk vēl.

Es domā, viš domā, mēs domā

Ko vēsta aptaujas anketas

Līdz 26. V saņēmām 140 anketas — 99 papīra formā un 41 internetā. Liels paldies visiem atbildētājiem, kā arī aptaujas palīgiem, īpaši bibliotēkās! Lasītāju vairākuma viedoklis ļaus izveidot pēc iespējas labāku avīzes modeli. Ziņosim par gaidāmām pārmaiņām arī turpmāk.

«Kā vēlaties saņemt bezmaksas avīzi?»

Pastkastīti atzīmējuši 89, novada bibliotēkas 40, pašvaldības iestādes 13, Kolkas pagasta pārvaldi 13, domes ēku Dundagā 11. Vairākkārt paralēli atzīmētas iestādes, bibliotēkas un pārvaldes vai domes ēka. Kā citas iespējas minētas pasts (2 gadījumos) ar piebīdi «lai arī sestdienā avīze pieejama un to var saņemt tie, kas uz Dundagu atbrauc pa brīvdienām», pašvaldības teritorijā strādājoši uzņēmumi (1), veikali (3), autoveikals (1), internets 3 [epastā — 1], un viens respondents rakstījis «abonēt». Trīs respondenti uzsver, ka labprāt avīzi arī turpmāk pirktu.

«Kādu avīzes veidolu vēlaties?»

Pašreizējam modelim, bet 12. lpp. un reizi mēnesī, priekšroku dod 86, savukārt tāda pašā apjoma izdevumu uz avīzpapīra, bet ar krāsainiem vākiem, vēlētos 48. Te jāiebilst, ka avīzpapīrs ir krietni lētāks un ka šajā gadījumā izdotos pat nedaudz ietaupīt. Pašreizējo modeli pilnībā, t.i., 2 reizes mēnesī pa 6 lpp., grib 2 respondenti, tāpat 2 vēlas pašreizējo satura ziņā, bet A4 (rakstāmpapīra) formātā. Divi cilvēki norādījuši, ka grib informatīvo izdevumu, kurā galvenokārt ir tikai lēmumi, saistošie noteikumi un publiskā apspriešana. Viens respondents raksta, ka «formātam nav nozīmes, galvenais ir saturs», bet viens norāda, ka «līdztekus papīra formātam uzturams elektroniskais, nodrošinot piesūtišanu interesantu e-pastiem».

Avīzes tēmas, sākot ar visvēlamākajām.

Aptaujas līdere ir tēma, kas arī anketā minēta kā pirmā. *Aktuālos notikumus* kā svarīgus atzīmējuši 133, bet 2 tie šķiet nevajadzīgi un 2 ir bijis grūti pateikt. Tālāk seko (vajag, nevajag, grūti pateikt) *Novada vadības informācija* (131, 2, 6), *Kultūras dzīve* (131, 2, 3), *Interesantas personības* (131, 1, 2), *Izglītība, jaunieši* (129, 1, 4), *Novada kultūrvēsture* (121, 4, 14), *Sports* (118, 4, 8), *Pensionāri* (118, 3, 14), *Ģimene* (118, 4, 13), *Tūrisms* (116, 3, 11), *Veselība* (115, 5, 14), *Novada politika* (114, 5, 18), *Uzņē-*

mējdarbība, ražošana (112, 14, 11), *Novada iestādes un struktūrvienības* (111, 7, 17), *Lauksaimniecība* (111, 9, 15), *Bijušo novada iedzīvotāju gaitas* (104, 12, 16), *Zvejniecība* (104, 7, 21), *Garīga rakstura tēmas* (91, 19, 21), *Privātā dzīve* (59, 45, 29). Atsevišķās anketās kādai no tēmām nav izraudzīts neviens atbilstu variants, tāpēc kopskaits nav 140.

Lasītāju ieteikumi.

Pavisam 58 avīzes lasītāji ir uzrakstījuši pārdomas, par to īpašs paldies. Pozitīvi avīzi novērtē un radošu veiksmi turpmāk vēl 38 respondenti, 25 izsaka dažādus ierosinājumus, vairāk kritiskas domas izsaka 2 lasītāji. Ar visām lasītāju pārdomām iepazīstināšu deputātus, te citēšu būtiskākos ierosinājumus un arī tipiskākās atbildes.

«1. Deputāti nedrīkst ietekmēt avīzes saturu. Tikai pārstāvēt savu vai savas nozares viedokli. 2. Avīzei jāatspoguļo viedokļu daudzveidība novadā. 3. Jābūt sadaļai «Attīstība», kurā atspoguļojas pašvaldībai ieteiktās vadlīnijas, idejas projektiem, plānoto jautājumu apspriešanas grafiks u.tml. 4. Deputāti atskaitās par amatā pavadīto laiku — katrs reizi mēnesī».

«Man ļoti patīk pašreizējais avīzes formāts un dizains. Tas ir unikāls un atšķiras no visām parastajām *lētā* formāta avīzēm, kuras vienreiz izlasa un izmet. *Dundadzniekā* vienmēr ir lielisks līdzsvars satura ziņā. Visu cieņu, ka līdzšinējai redakcijai ir izdevies izveidot un tik ilgstoši uzturēt šādā formātā saturīgu avīzi».

«*Dundadznieku* pasūtu jau vairākus gadus. Ļoti patīk šis laikraksts, interesants, ar vērtīgu un aktuālu informāciju. Vēlos, lai arī turpmāk tas saglabātos tādā pašā kvalitātē. Domāju, ka tas ir pieejams katram iedzīvotājam — var abonēt, var nopirkt».

«Nespēlēt vienos vārtos!»

«Būtu ar mieru maksāt augstāku cenu par avīzi, kas būtu krāsaināka, kompaktāka un labāk pārredzama. Manuprāt, novada avīzei vairāk vajadzētu pievērsties notikumiem,

majiem ir *Gaudiņu* mājas fasāde un tai pieguļošā teritorija pie ceļa Dundaga–Talsi netālu no pagrieziena uz Valpeni. Atruna — īpašuma plānos nav iezīmētas ēkas. Bet dabā taču tās ir, turklāt pussagruvušas! Arī par šo objektu lems — zemes īpašnieku saukt pie administratīvās atbildības. Pašvaldības policijas darbinieki šogad, tāpat kā iepriekš, ir apsekojuši Kolkas pagasta *Vagaru* teritoriju un īpašniekam nosūtījuši brīdinājumu, norādot, ka īpašums jāsapoš līdz noteiktam termiņam. Par vēsturisku jau izvēršas gadiem ilgā pašvaldības cīņa, lai Kolkā vidi nebojātu grausts bijušās zivju pārstrādes rūpnīcas *Baltijas* zivs teritorijā.

Par saistošo noteikumu neievērošanu fiziskajām personām var uzlikt naudas sodu līdz 150 €, bet juridiskajām personām līdz 300 €. Arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 152. panta 5. daļā paredzēta atbildība pār šādiem pārkāpumiem: fiziskām personām līdz 570 €, juridiskajām personām līdz 1400 €. Naudas sodi ir iespaidīgi, tāpēc būtu vēlams sapost savus aizaugušos un jau sagrūt sākušos nekustamos īpašumus. Vienlaikus pašvaldības policija atgādina, ka tās mērķis nav sodīt iedzīvotājus par saistošo noteikumu un normatīvo aktu neievērošanu vai pārkāpšanu, bet gan rūpes par novada tēlu.

Kārlis Bogdans,
novada pašvaldības policijas inspektors

kas tikai notiks, nevis atreferēt jau notikušo. Tāpat jāliek akcents uz kaut ko unikālu, tikai mūsu novadam raksturīgu, neaizskarot tēmas, kuras iespējams aplūkot citos laikrakstos».

«Tā turēt! Lieliska avīze, kaut katram novadam tāda būtu! Ja būtu krāsains vāks, varētu pilnvērtīgāk uztvert vizuālo informāciju».

«1. Ļoti aktuāli ir deputātu, speciālistu viedokļi reizē par kādu noteiktu jautājumu. Tas novērsīs to, ka pirmsvēlēšanu programmās apsola neizpildāmas lietas, izgaismos problēmas risināšanas nevarēšanu vai negribēšanu, vai nekompetenci; nonākšanu pie varas ar tukšiem solījumiem. 2. Jāatspoguļo aktuālas problēmas, lai meklētu cēloniskās sakarības un tās novērstu. 3. Atspoguļot reālo dzīvi intervijās ar vienkāršo cilvēku, viņa problēmas un to, cik tālu vai tuvu viņam ir varas nesēji».

«Par sociālo pakalpojumu izmaksām ģimenei, par sociālo atbalstu trūcīgām ģimenēm, pieejamiem pabalstiem, palīdzību».

«Vairāk brīvā stila rakstu par dažādām tēmām ar humoru, labajiem dzīves stāstiem, atvēlot lēmumiem un politiska rakstura sadaļām mazāko lauku».

«Patīk avīzes iekārtojums, informācijas daudzveidība. Vēlētos lasīt intervijas ar novada vecākās paaudzes cilvēkiem. Lai spēks un izturība uzturēt radošo dzirksti!»

«Avīze ir nozīmīga novada stiprinātāja, ļoti būtiska garīgās un kultūras dzīves sastāvdaļa. Novēlu turēties un kļūt vēl labākai! Manuprāt, ar šādu avīzi mēs atšķiramies no apkārtējiem novadiem».

«Vai bezmaksas izdevuma statuss nepadarīs par neiespējamu ievietot kritiskas piezīmes par pašvaldības darbinieku neizdarībām un kļūdām? Laikrakstā jāpublicē sabiedriskās kārtības un pienākumu ignorētāji, piem., sistemātiskie kurināmā parādnieki daudzdzīvokļu namu katlu mājām Dundagā, nevis slēpjot viņus zem «cilvēktiesību plīvura». Pašvaldības policijai un pārējām struktūrām efektīvi jāiejaucas šī plīvura noņemšanai».

«Ja tas ir tehniski iespējams, tad būtu labi, ja interneta izdevums būtu krāsaināks, krāsainas fotogrāfijas izskatītos daudz mūsdienīgāk. Mūsdienu uzņēmējdarbības ritmam un aktuālai informācijai izdevums 1 reizi mēnesī ir daudz par lēnu. Tāpēc atzīmēju, ka [uzņēmējdarbību] «nevajag»».

«Avīzei vienlaikus jābūt pieejamai gan papīra formā, gan internetā, lai ikviens to varētu saņemt sev pieejamākajā veidā. Aktuālajai

informācijai jābūt atspoguļotai internetā, savukārt avīze ir apkopojums mēneša griezumā, lai tie, kas seko internetā, var dabūt aktuālo informāciju, bet avīzes lietotāji var saņemt apkopojumu par notikušo novadā mēneša griezumā».

«Esošais avīzes formāts un veidols ir labs un veiksmīgs risinājums, to ir ērti lasīt, viegli uztvert, ar gaumīgu noformējumu. Pieejamā informācija ir vispusīga, dažāda, līdz ar to uzrunā plašāku auditoriju. Ļoti labi, ka avīzē ir lasāmi ne tikai politisko līderu viedokļi, bet arī raksti par iedzīvotājiem, kultūras mantojumu, lībisko, pasākumiem. Noteikti vajag saglabāt iespēju lasīt internetā, saglabāt daudzveidību, lai avīze nebūtu tikai informatīva lapele, bet gan lasāmviela.

Dundadznieks ir iekarojis vērtīgas lasāmvielas godu, ko cilvēki novērtē. Tā nav parasta lapele, ko palasa un izmet, avīze ir vērtīgs avots, ko izmanto novada vēstures izzināšanai, iedzīvotāju informēšanai, viedokļu paušanai. Ir svarīgi saglabāt dažādību».

«Ar avīzes starpniecību veidojama kopīga ideju un rīcības platforma visiem, kas jūtas piederīgi Dundagas novadam».

Četros priekšlikumos ir novēlējums drukāt anekdotes un krustvārdu miklas (arī tematiskās par novadu), viens priekšlikums ir dot vārdu vietējiem dzejniekiem un prozaikiem, viens — drukāt latviešu autora romānu turpinājumos. Trīs respondenti gribētu mazāk rakstu par lībiešiem, «jo reti kuru tas interesē», ir pat ierosinājums «Bez līvu lappuses!», savukārt divi respondenti piekodina lībiešu tēmu nekādā ziņā neaizmirst. Vairākās anketās uzsverta vajadzības pēc viedokļu daudzveidības, īpaši aktuālos jautājumos, ir arī aicinājums atcerēties kolhozu laikus, vairāk rakstīt par novada vēsturi un ievērojamām cilvēkiem, rakstīt par ticību, par interesantiem atgadījumiem novadā, publicēt policijas ziņas, kriminālvēstis. Ir rosinājums īpaši pievērsties jauniešu dzīvei, intervēt bijušos novada jauniešus, kas ar mērķtiecību ir ko sasnieguši. Ir aicinājumi atspoguļot veiksmes stāstus uzņēmējdarbībā, tūrisma, vides sakopšanā, vairāk rakstīt par sportu.

Respondentu dzīvesvieta.

Dundaga 47, Kolka 29, Vīdale 11, Kaļķi 10, Mazirbe 8, Rīga 6, Lateve 4, Sīkrags 3, Muņi, Sabdagas, Gavsene, Vādzere, Saustere, Laukmuiža — pa 2, Šlītere, Pāce, Vaide, Neveja, Valpene, Kārļmuiža, Košrags, Puiškalnciems, Sumburciems, Limbaži — pa 1.

Ar pateicību un interesi lasīja un apkopoja Alnis Auziņš

Rūpēsimies par īpašumiem!

Pašvaldības policija aicina sapost īpašumus.

Dundagas novada saistošajos noteikumos teikts, ka ēku (namu, māju) apsaimniekotājam jānodrošina ēku fasāžu (to skaitā logu, durvju, balkonu, izkārtņu), žogu, vārtu, vārtiņu kārtīgs izskats un tīrība. Žogi un vārti laikus jāremontē, bet stipri bojātie jāatjauno vai jānomaina. Saistošie noteikumi paredz: ja neapdzīvotai un saimnieciskai darbībai neizmantotai ēkai fasāde gar ielu nav uzturama noteiktajā kārtībā, tad tās logi un durvis jāaizver vai logu un durvju ailes jāaiznaglo, vienlaikus aizklājot fasādi ar dekoratīvu materiālu un aizsedzot visas uz ielu vērstās fasādes. Šie darbi un fasādes plānotais izskats ir jāsaparņo ar pašvaldības Būvvaldi.

Saistošie noteikumi noteic, ka pagalmos zāles garums nedrīkst pārsniegt 15 cm un zemēs, kuru lietošanas veids ir «Pļavas», «Ganības» vai «Augļu dārzs», zāle ir jānoplauj vismaz reizi gadā līdz 15. IX!

Novada administratīvajā teritorijā pašlaik ir reģistrēti vairāk nekā 22 vidi degradējoši objekti, kas neatbilst saistošo noteikumu prasībām. Šo ēku un teritoriju īpašniekiem izsūtītas brīdinājuma vēstules ar lūgumu noteiktā termiņā sakopt īpašumus, pretējā gadījumā īpašniekus var saukt pie atbildības normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Daudzi īpašnieki šo normu ignorē, dažādi aizbīdinoties.

Vispirms jāsakopj vidi degradējoši objekti ar tūrisma saistītās vietās, un viens no pir-

Saimnieciskajā dienestā

Stāsta Saimnieciskā dienesta vadītājs Andris Kojro.

Lielie būvniecības darbi parka estrādē ir pabeigti. Vēl nedaudz ir izlīdzināma melnzeme. Valsts kultūras aizsardzības inspekcijai un Valsts veselības inspekcijai jāsniedz atzinums par objekta gatavību nodošanai ekspluatācijā. Šajā vasarā pasākumu estrādē vēl nebūs, lai uzaug un iesaņķojas zālīte.

Lifta celtniecība un ierīkošana Dundagas Veselības centrā, kā arī ārdarbi un bruģēšana ir termiņā pabeigti. Vēl jāsakārto visa dokumentācija.

Pašlaik Dundagā ir ierīkotas vairākas novērošanas kameras: centrā, tirgus laukumā, *Mazās skolas* sporta laukumā, estrādē, pils pagalmā; ar augstu izšķirtspēju — Talsu ielā pie Brīvības ielas 2. nama un lejā pie slūžām. Augsta izšķirtspēja nozīmē, ka var atpazīt automašīnu numuru zīmes un cilvēkus. Pieeja šai programmai ir pašvaldības policijai. Citur tik laba izšķirtspēja nav vajadzīga, pietiek ar pašu redzēto faktu. Kameras uzflīmē un datus saglabā atmiņā. Ja vajag, var pēc tam attīt atpakaļ, izņemt ārā vajadzīgo un izmantot kā pierādījumu. Policija var ļoti labi strādāt, īpaši izmantojot augstas izšķirtspējas kameras. Vēl kameras vajag novietot pie vidusskolas, bet īpaši aktuāli tas ir *Kurzemes* rotaļlaukumā, jo tur salauž šūpoles, pakāpienus, margas, vecie rotaļu elementi ir pat dedzināti. Kameru bērnodārza rotaļlaukumā, iespējams, ierīkosim jau šogad.

Šovasar pēc 5 gadu pārtraukuma Nodarbinātības valsts aģentūra (NVA) atjauno skolēnu nodarbinātības pasākumu vasaras brīvlaikā. Iespējas piedāvāt darbu bija uzņēmējiem un pašvaldībām. Mūsu novada dome to atbalstīja, piešķirot vajadzīgo finansējumu. Skolēni saņem minimālo darba algu, lielāko daļu — pusi no darba samaksas un nodokļus — maksā pašvaldība, 160 eiro — NVA. Darba laiks ir 7 vai 8 stundas, atkarībā no vecuma. Esam pieteikuši 30 vietas, katru vasaras mēnesi pašvaldībā strādās 10 skolēni. Viņi ir palīgstrādnieki labiekārtošanā: kaplē, slauka, krauj, krāso. Vispatīkamākā nodarbošanās ir galdu klāšana degustācijām pilī.

Diāna Siliņa

Aptaujas rezultāti

27. II domes sēdē nolēma noskaidrot Kolkas pagasta iedzīvotāju viedokli: «Vai piekrītat Kolkas pagasta pārvaldes reorganizācijai no pašvaldības iestādes uz Centrālās administrācijas struktūrvienību?».

Rezultāti ir šādi: Mazirbē parakstu lapas aizpildījuši 52 iedzīvotāji un visi parakstījušies par reorganizāciju, savukārt Kolkā lapas aizpildījuši 222 iedzīvotāji un visi parakstījušies pret reorganizāciju.

Aizgāja dundadznieks pasaulē tālu

Reizenbergu recepte jeb Nav nekā neiespējama!

Maija vidū vidusskolas audzēkņus atraktīvi uzrunāja populārie bārmeņi, dvīņubrāļi Reizenbergi. Pēc tam tikāmiem redakcijā. Viņi ir jauni, atvērti un... pašlaik vismaz pēc vienas pazīmes atšķirami, jo Andris ir atgriezies pie dabiski brūnās matu krāsas. Inguss palicis izteikts gaišmatis.

Inguss: — Kad mums bija trīs gadi, ģimene pārcēlās no Nevejas uz Dundagas centru. Dzīvojām Maija ielā 1, 13. dzīvoklī. Blēpdari nebijām, taču savā sētā bijām vieni no aktīvākajiem. Man pēc stundām bija koris. Citi tikmēr varēja skriet pa lauku. Piektajā klasē nolēmu korī vairs neiet. Iespējams, tā bija kļūda.

— **Vai jūs skolā atšķīra? Un vai jūs neizmantojāt dvīņu trikus, kad viens iemācās uzdoto, bet otrs ne?**

A.: — To filmās rāda. Skolotāji mūs atšķīra. Mūs sēdināja vienā solā, un tas reizēm mums nepatika.

I.: — Iepriekšējā vakarā sagatavoju prezentāciju. Kad vadu seminārus jaunajiem bārmeņiem, cenšos ielikt arī pašas darba mīlestības pamatus. Un vēl. Ikvienam jebkurā arodā ir svētīgi ik pa laikam citādām acīm paskatīties uz to, ko viņš dara.

— **Vai Inguss parasti ir lielāks runasvīrs?**

A.: — Nē, kopš esmu uzņēmies Balzambāra vadību, man atliek mazāk laika.

— **Jubilejas jūs svinat kopā. Bet tā nav, ka pilnīgi visur esat kopā?**

I.: — Nē. Mums ir gan kopīgi draugi, gan katram atsevišķi.

— **Andris joprojām strādā arī par bārme-**

tiskumu, cirka žongliera iemaņas, labu fizisko sagatavotību. Cik ilgā laikā to var apgūt? Kulinārijas skolā taču to nemāca?

— Var būt labs bārmenis, arī nemētājot pudeles, bet, ja bārmenis to ir iemācījies, tas dod viņam vairāk iespēju izklaidēt viesus pie bāra letes. Taču bārmeņa galvenais uzdevums ir un paliek garšīgi gatavot kokteiļus un priecēt viesus! *Fleiringu* var apgūt pašmācībā un dažādosursos, taču pirmkārt ir jāgrib. Tas aizņem daudz laika un prasa lielu pacietību!

— **Vai ārpus konkursiem bārmeņi tā mē-tā pudeles un glāzes, kā filmās rāda?**

I.: — Protams, un iespējams, pat labāk! Bet bārmenis nav jāvērtē pēc tā, cik viņš labi mētā. Svarīgi, lai klients labi justos. Radošam jābūt visu laiku, konkursos jo īpaši. Piemēram, pēc konkrētiem kritērijiem jāizveido kokteiļa recepte, teiksim, no 6 sastāvdaļām, jāizmanto 10 mililitri sirupa un dzirkstošais vīns. Pārējais jāizdomā pašam. Citreiz tas jāpapildina ar prezentāciju par kokteili, vērtē arī dekorējumu.

— **Kur slēpjas jūsu aroda smeķis?**

A.: — Iepriecināt viesus, radīt ko jaunu. Arī neatkarībā, jo to var darīt jebkur pasaulē, tā ir iespēja apvienot atpūtu ar darbu, tāpat iepazīties ar daudziem un dažādiem cilvēkiem. Un neviena diena nelīdzinās iepriekšējai. Bet ir arī sava rutīna — kā ikvienā darbā.

— **Kādam jābūt labam bārmenim?**

I.: — Psihologam, labam aktierim.

A.: — Ar labu intuīciju, atvērtam.

— **Vienmēr jāapkalpo pilnīgi visi?**

I.: — Vienu reizi es klientam esmu atteicis... Protams, tā jau nedrīkst, jābūt iecietīgam, domas jāpatur sevī, bet nedrīkst atļaut viesim pārāk daudz.

— **Kādas valodas jāzina?**

— Latviešu, krievu, angļu. Protams, aiz bāra letes pietiek ar dažām frāzēm. Bet ir jau, kas daudz jautā, piemēram, krievi. Krievu valodu mācījāmies no pirmās klases, bet vēl tagad reizēm meklēju vārdus.

— **Kā rīkojaties, ja klients ir ieķēris pār mēru, bet pieprasa vēl?**

I.: — Mēģinām sarunāt. Ja izdzersi divas glāzes ūdens, tad uztaisīšu kokteili. Citreiz

• **Brāļi darbā.**

• **Bērnu dienās Dundagā, 1994. gads. Aivars Seržants, Inguss, Dainis Seržants, Mairis Dambergs, Andris.**

Foto no I. Reizenberga albuma

I.: — Apmeklējām Sandras Kokorevičas vadīto dramatisko pulciņu. Viņa mums mācīja arī spēlēt leļļu teātri. Ar leļļu izrādēm pat braukājām apkārt.

— **Kā jūs pēc devītās klases izdomājāt pārcelties uz Rīgu?**

I.: — Jau no 5.–6. klases vasaras pavadījām Rīgā pie māsiņām. Bijām sajutuši Rīgas garšu. Trīs mēneši ir pietiekami, lai pieķertos vietai. Rudenī ar asarām acīs atgriezāmies no brīvlaika skolā...

— **Vai mamma neiebilda, kad jūs pēc pamatskolas, pat nezinot, ko tieši mācīsieties, devāties prom?**

A.: — Nē. Viņa uzticējās un palāvās. Zinājām tikai to, ka augusta beigās atpakaļ nebrauksim. Vispirms mēģinājām iestāties Rīgas tehniskajā koledžā, bet neizturējām iestājārbaudījumus. Ejot pa Marijas ielu, ieraudzījām aicinājumu mācīties Rīgas Tirdzniecības un kulinārijas skolā. Apmetāmies pie māsiņām, paldies viņām! Tas bija liels atspaidis.

— **Man patika, ka skolā jūs iedrošinājāt jauniešus doties pasaulē, novēlot piedzīvot veiksmi un nejausību, un smagi strādāt, kas agri vai vēlū atmaksājas.**

A.: — Nav nekā neiespējama! Kad stājāmies kulinārijas skolā, mums sapņos nerādījās, ka pēc 15 gadiem lidosim kopā ar Ministru prezidentu Valdi Dombrovski, ka Amerikā nofotografēsimes ar slaveno tenisistu Rodžeru Federeru.

— **Mani uzrunāja jūsu prezentācija skolā, īpaši aforistiskās atziņas: «Mērķis bez rīcības ir sapnis, rīcība bez mērķa ir murgs», «Dari, ko mīli, un mīli, ko dari!», «Es nevaru» vēl neko nav sasniedzis, «Es mēģināšu» ir radījis brīnumus».**

ni, bet Inguss vairs ne?

I.: — Strādāju SIA *Gemoss*, kas bāriem un restorāniem pārdod preces un iekārtas un šajā nozarē ir lielākais uzņēmums Baltijā. Atbildu par mārketingu un kokteilisirupiem *Monin*. Man agrākais arods palīdz darbā ar bārmeņiem, vadot meistarklases, seminārus, arī pašam radošajā procesā, gatavojot kokteiļus konkursiem. Kopā mēs abi aiz bāra letes esam privātajos pasākumos un bārmeņu šovos, kas savā ziņā ir skatuves māksla.

— **Fleirings neapšaubāmi ir ļoti īpatnējs priekšnesums, kas acīmredzami prasa artis-**

jāpiedāvā izsaukt taksometru.

— **Vai to visu māca restorānu skolā?**

A.: — Mums ir mūsu recepte. Katram bārmenim jau ir sava.

I.: — Jābūt tā: klients nokļuvis mājās un domās pasaka paldies bārmenim, kas parūpējies par viņu. Ja gadās tiešām agresīvs klients, tad jāpasauca apsargs.

— **Cilvēka uzvedību jau droši vien nosa-ka arī konkrētās vietas gaisotne... Labi, kādas vēl būtu jūsu aroda garoziņas?**

I.: — Garas darba stundas, slodze kājām, strādāšana naktī. Arī psiholoģiskā ziņā nav

Uzziņai

Brāļi 1997. gadā beiguši pamatskolu Dundagā un kā Sprīdīši devušies pasaulē — uz Rīgu. Abi ir beiguši Rīgas Tirdzniecības un kulinārijas skolu, Restorānu servisu skolu un biznesa augstskolu *Turība*. Inguss bārmeņu zināšanas papildinājis arī skolā *Bar Academy* Parīzē. Andris strādājis Hjūstonā (ASV) krievu restorānā, Latvijā — *Double Coffe*, *Kaļķu vārtos* un *B-bārā*, pašlaik ir viens no kokteīlbāra *Balzambārs* līdzīpašniekiem. Inguss strādājis *Reval Hotel Latvia*, *Skyline*, *Pupu Lounge*, *Hedonija 55*, *Evo bārs*, bet pašlaik ir medžēris SIA *Gemoss*.

Abi brāļi ierakstīja savu vārdu Latvijas bārmeņu vēsturē jau 2007. gadā, kad reizē uzvarēja *Bacardi-Martini* konkursā — Andris kokteiļu gatavošanas kategorijā, Inguss — *flair** kategorijā. Andris vēl divreiz vinnējis *Bacardi-Martini* konkursā Latvijā. Ingusam ļoti sekmīgs bijis pērnais gads. Viņš uzvarējis divos alkoholisko kokteiļu konkursos — Baltijas valstu finālā Viļņā un Eiropas čempionātā Tallinā, kā arī bezalkoholisko kokteiļu konkursā Rīgā. Brāļi ir piedalījušies šovos — gan *Dvīņi dzied* tepat dzimtenē, gan Azerbaidžānā.

viegli. Parasti darbs ir no pulksten 11 dienā līdz 11 vakarā. Tā trīs līdz četras dienas, tad brīvdienas.

— **Un kā ar alkoholu?**

A.: — Ir atsevišķi bārmeņi, kas ar to netiek galā. Mēs uz to skatāmies kā kurpnieks uz saviem īleniem. Nē, mēs neesam absolūti atturībnieki. Bet noteikti nav tā, ka kokteili gatavojot, piedzeras. Jaunu recepti izmēģinot, nogaršo pavisam nedaudz.

A.: — Man ir gadījies, ka 19–20 receptes pats izbrāķēju, un tikai tad rodas tā, kas pašu apmierina.

— **Vēl ir mīts par bārmeņiem — meitu ģēģeriem.**

A.: — Jā, jā, katru vakaru cita meitene... Nu nav tā, tā ir ilūzija!

— **Kā ir ar dzeramnaudu?**

A.: — To mēdz dot, bet nav pareizi, ja darba devējs to jau it kā ierēķina bārmeņa algā. Tas nav garantēts ienākums. Ir pieņemts, ka Latvijā atstāj līdz 10 procentiem no tēriņa summas. Pārsvārā arī atstāj, bet to var arī nedarīt. Amerikā tas ir obligāti. Mums abiem pat skrēja pakaļ un teica, ka esot par maz atstājuši. Bet ir arī valstis, kur dzeramnaudu uzskata par apvainojumu.

— **Vai jūs ar profesionālu aci vērtējat ikkatru sabiedriskās ēdināšanas vietu, arī bistrotro, arī Dundagā?**

A.: — Vērtējam, bet klusībā pie sevis.

I.: — Katrā vietā drīkst būt atšķirīgi! Un nav jābūt pašam mūsdienīgākajam aprīkojumam. Cita lieta — nekur nedrīkstētu būt apdrupušas krūzītes, ieplaisājuši šķīvīši, netīras karotītes.

— **Ko jums nozīmē Dundaga?**

A.: — Te palikuši skolasbiedri, draugi. Ar Dambergiem izaugām vienā pagalmā. Katru gadu mīlestība pret Dundagu kļūst lielāka.

I.: — Lepojamies ar savu izcelsmi. No Dundagas nāk pats labākais — Krokodilu mednieks, pienotavas produkcija, anekdotes, cilvēki, īpaši radošas personības.

— **Tad jums vajag Rīgā atvērt Dundagas bāru ar tematisku ēdienu un dzērienu karti: kokteiļi *Zaļā jumprava* un *Krokodils*, sklandu rauši... Un tiem, kas ieobrauc no Dundagas, pienākas 10% atlaide.**

A.: — Es par to esmu iedomājies. Masīvoka galdi, piemērots interjers. Kāpēc ne? Arī tā var Dundagu popularizēt.

I.: — Mēs esam atvērti nākotnei. Pēc desmit gadiem, atskatoties uz šo laiku, secināsim: tas, kādi bijām tolaik, 2014. gadā, mums palīdzēja sasniegt to, par ko esam kļuvuši tagad!

Alnis Auziņš

* *Flair* kategorija jeb *fleirings* — virtuozā pudeļu, šeikeru, glāžu un citu bāra priekšmetu izmantošana kokteiļu pagatavošanā, bārmeņu valodā — *mētāšana*.

Ne no maizes vien

Vislielākā skola ir dzīve

Divdesmitsešgadīgais dundadznieks Viljams Jānbergs gada sākumā teju 2 mēnešus pavadīja Indijā. Sarunājamies indiešiem raksturīgā nesteidzīgumā, malkojot garšīgo *chai latte**, ko viņš iemācījies pagatavot pārsteidzošajā kontrastu zemē.

— Kā tu nonāci Indijā?

— Ceļš līdz šai dienvidu zemei bija garš un raibs. Gan 14 gadu vecumā teiktais jā Dievam, gan atkrišana, ielas dzīve, alkohols, bezdarbs, brīvprātīgais darbs Ārlavā *Jaunatnē ar misiju*, dažādi darbi, tostarp arī Zviedrijā, kur vilos cilvēkos un smagā dzīves brīdī lūdzoties piedzīvoju ko neparastu... Pēc lūgšanas lietus mitējās, izklīda mākoņi un tieši priekšā parādījās milzīga varavīksne un tad vēl viena. Sāka spīdēt saule. Izkāpu no busiņa, un jūtas plūda pāri malām: mani pārņēma liels prieks un asaras ritēja pār vaigiem. Biju pilnīgi pārliecināts — Kāds ir ar mani un palīdz. Sapratu, ka negribu vairs tā dzīvot — smagi strādāt 6 dienas nedēļā pa 15 stundām, neko prātīgu nenopelnīt, uzturs arī — ne tas labākais.

Stokholmā bez pārtraukuma vēl nostrādāju 11 dienas un sāku meklēt Kristus mācekļu skolu. To bija izgājis mans brālis Henrijs, sapratu, ka arī es to varu. Nevieni nespēja mani apstādināt! Tad draugi smiedamies sacīja — ja tu esi tik neapturams, tad brauc uz Indiju! Noskaidroju, ka Indijā Kristus mācekļu skola sākas aprīlī. Bija 2013. gada septembris. Man vajadzēja tūlī! Tad kāds draugiem pazīstams indietis teica, ka pēc nedēļas Kristus mācekļu skola sākas Tallinā un prakse būs Indijā. Parasti skolā pirms 4 mēnešiem jāiesniedz dokumenti, bet man bija palikusi tikai nedēļa. Turklāt man nebija derīga pase, nedz naudas! Neiespējami! Ticībā gāju un sacīju: «Dievs, ja tu esi ar mani, kārtu lietas, lai varu iestāties šai skolā!» Visu izdarīju un nonācu Kristus mācekļu skolā Tallinā. Tur jāmācās 6 mēnešus, no tiem divarpus ir prakse, kur iepazīst kādu citu kultūru. No Rīgas izlidojām 6. janvārī.

— Kādi bija pirmie iespaidi?

— Pie mums bija ziema, auksts laiks, bet Indijā varēja staigāt t-kreklos. Pirmie iespaidi par Indiju nebija patīkami. Pārsteidza lielā nekārtība: visur mētājās atkritumi, sienas bija apspļaudītas ar sarkanām siekalām no lapām, ko indieši zelē. Satiksme traka — jābūt indietim, lai saprastu braukšanas sistēmu. Ja pats Indiju nepiedzīvo, tad grūti iztēloties.

— Kādi ir indieši?

— Mēs dzīvojām Indijas austrumos, un tā ir valsts daļa, kas tikai pāris gadu ir atvērta ceļotājiem. Baltais cilvēks nevar izbēgt no vietējo uzmanības. Viņi vēlas zināt, no kurienes esi, vai esi precējies. Kad gājām kopā ar savu komandu, kur bija arī meitenes, kas garākas par indiešiem, visi darbi apstājās un viņi neslēpdami mūs aplūkoja. Cilvēki tur ir īsi. Mēs bijām kā milži! Ja indietim ir 1,75 m, tas ir garš vīrietis. Protams, ir arī reti izņēmumi. Indieši visur vēlējas ar mums nofotāties. Beigās jau kļuva nogurdinoši.

Latvijā ļaudis vasarā saulējas, gribam iedegt. Indieši slēpjas no saules un vēlas saglabāt gaišāku ādas krāsu. Būt ar baltāku ādu ir skaistuma etalons!

Indija ir liela, un katra vieta atšķiras. Piemēram, Šilongā, studentu pilsētiņā, ir liela Rietumu ietekme. Tur vērojams brīvāks gērbšanās stils, pāriši staigā, un sievietes vērtē augstu. Citur attiecības starp sievietēm un vīriešiem ir atturīgas.

Laiks viņiem ir stiepams jēdziens. Nekas tur nesākas laikā. Un vēl. Indieši ir apbrīnojami atvērti. Vīri dienā sanāk kopā 3 reizes, dzer tēju un runājas.

— Viņi taču arī sadusmojas, sastrīdas...

— Indiešu ir pārāk daudz... Tā bija pirmā vai otrā diena mums Indijā. Ciemā kāds indietis bija sadusmojis, ka mēs, pārējie, spēlējam volejbolu un nepalīdzam viņam pēc svinībām visu sapost. Viņš sāka lauzt volejbola stienus un sist pa tīklu. Labi, mums vajadzēja palīdzēt, bet tāpēc jau nav jāārdās... Uzreiz divi indieši piegāja viņam klāt, ap-

kampa un sacīja: «Nomierinies, viss ir kārtībā!» Viņi ir kā liela ģimene.

— Kāda ir Indijas daba?

— Kalnaina. Manas komandas biedrs norvēģis smējās, ka viņam tie ir tikai pauguri, bet man — lieli kalni. Vislabāk man patika Šilonga. Brīvajā dienā no turienes braucām ekskursijā uz Čerapundži, kas ir tik liela teritorija kā Dundagas novads, atrodas 1500 m virs jūras līmeņa un ir lietainākā vieta uz zemes. Taču tajā laikā tur bija ziema, tāpēc arī valdīja sausums: mēnesi vai divus nebija lijis. Parasti Čerapundži ir milzīgi un skaisti ūdenskritumi, mūsu ekskursijas laikā to vietā bija tikai tērcītes. Taču skats no augšas uz leju pavērās brīnišķīgs! Ekskursija bija 3 vai 4 stundu brauciens ar kādām 7 apstāšanās vietām. Pašā augšā ierīkoti parki un pastaigu takas. Bija februāra sākums, bet nopeldējāmies kalnu upē, kurā bija vairāk ūdens.

Šilonga bija augstākā un aukstākā vieta no visām, kur dzīvojām. Dienā temperatūra rādīja plus 20, bet vakarā tā strauji kritās — līdz plus 5 grādiem. Nebija apkures, sedzāmies ar segām. No rīta atkal līdz ar sauli kļu-

• Guvahati jeb Gauhati kopā ar indiešu zēnu.

Foto no Viljama albuma

va silts un nakts aukstums jau bija aizmirsis. Citās Indijas vietās dienā bija siltāks — plus 25 grādi. Mums tā bija īsta Latvijas vasara! Ēdām saldējumu. Indieši par to brīnījās un drebinājās — ziema taču!

— Kādu ēdienu baudījāt?

— Divus mēnešos vismaz divreiz dienā ēdām rīsus. Mani tas *traumēja*. Labi vēl, ka ir tik dažādu veidu rīsi, piemēram, no lipīgajiem rīsiem var pagatavot pat pankūkas. Indieši ēd ar rokām, bet tas nav tā, kā mēs iedomājamies. Viņiem ir noteikta ēšanas etiķete: ēd tikai ar labo roku, ar kreiso nedrīkst, jo to lieto pēc tualetes apmeklējuma. Parasti šķīvi tur rokā, jo nav galdu. Pirksti gan viņiem ir veikli — visu ātri samīca kopā, salipina bumbiņas. Rīsiem klāt var būt mērcīte, tāda šķidra putriņa no lēcām ar visticu vai

Eiropieši smejas diezgan atturīgi, bet indieši — no sirds, klanīdamies un pat vērtoties gar zemi.

zivi, vai sinepju lapām. Visbiežāk gan ir tikai mērce bez piedevām. Svaigas sinepju lapas man garšoja, bet izvēlāties tās kļūst bezgaršīgas. Vēl mazā trauciņā klāt pasniedz *kingčili*, kas jāiemaisa rīsos. To paņemot ar naža galu, liekas, ka mute izdegs. Pāri rīsiem liek arī

kartupeļus un pupiņas. Kartupelis nekad nav pamatēdiens. Saldais bija reti. Vēl ēdām *eggchow* — nūdeles, saceptas ar dārzeņiem un olām, arī kartupeļu biezputru, ko vārīja mūsu dēļ.

Olu rulete (*eggroll*) visgardākā bija kādā kafejnīcā, kas mūsu izpratnē drīzāk ir veikals, tur bija arī soli un novusam līdzīga spēle, kurā arī mēs iesaistījāmies. Olu rulete nav Indijas ēdiens. Tas ir kā maizes plācenis, ko gatavo, atsevišķi izcepot miltus un olas. Tad uzliek virsū dārzeņus un satin kopā.

— Kur gulējāt?

— Vienā vietā — kādā lielā telpā uz matračiem. Loga vieta bija aizsūta ar drēbēm, priekšā — aizkari. Varēja dzirdēt visu laukā notiekošo. Vēlāk logu iestikloja. Saule pa dienu neiespīdēja, bija vēss. Naktī bija elektrība, dienā — ne. Telpā nebija slēdža. Pāris reižu izskrūvējām spuldzi.

Otrajā vietā gulējām divstāvu gultās, bet tur bija piedzīvojums ar peli. Kādu nakti norvēģis pamodās, kad starp viņa kājām bija ielīdusi pele. Citu nakti tā bija iekārtojies amerikānim matos. Kādu nakti viņa pamodināja arī mani. Tad ieskatījāmies viens otram acīs un sapratām, ka viņai jāmirst. Pusstundu medīju peli.

Trešā apmešanās vieta bija kāds ciems, tur dzīvojām visekstrēmāk. Ēkas sienas bija no bambusa. Uz gultas bija sega, gulējām matračos ar moskīta tīkliem. Sienas tik plānas, ka dzirdējām, kā naktis ārā rukšķ cūkas. Izrādījās, ka tās ir govīs.

— Kā ar mazgāšanos?

— Pēdējā apmešanās vietā bija izvēle —

teikt, ka Indijā valda bezcerība, bet tur nav tendences uz attīstību. Kā viņi dzīvo, tā arī dzīvos. Mūsu uzdevums bija dažādos veidos nest Dieva mīlestību, palīdzot arī praktiski, daudz mācoties pašiem.

— Kā sazinājāties ar indiešiem?

— Indijā ir kādas 68 valodas. Katrs indietis zina četras. Skolā māca hindu valodu un angļu. Ciltī ir sava valoda, kopā ar draugiem — atkal cita. Pat katrā štatā ir sava valoda. Viņu angļu valoda gan atšķiras no tās, ko lietojam, tā drīzāk bija indiešu angļu valoda. Sākumā grūti saprast. Viņi mūs labāk saprata.

— Kāds ir bijis tavs ieguvums Kristus mācekļu skolā?

— Pēc Zviedrijā pieredzētā biju gatavs iet, skriet, darīt, nebiju apstādināms. Skola mani nomierināja. Es nezinu, ko man vajag, Dievs zina. Kļuva apdomīgāks un lēnāks, reizē arī gatavs kalpot. Iemācījies praktiskos darbus, sakārtot savu vidi, mazgāt traukus. Pagājušajā un šajā gadā esmu dzīvojis Zviedrijā, Igau-

Cilvēkiem jāiedod ticība, ka viņi var. Ja tāda ir, cilvēki var izdarīt ļoti daudz.

nijā, Indijā, Latvijā. Esmu iemācījies pusstundas laikā jebkur justies kā mājās.

Dievs atklājis manas dāvanas. Esmu sapratis, ka man patīk uzrunāt cilvēkus par tematiem, kas pašam ir nozīmīgi. Dzīve ir kaut kas vairāk, nekā tikai piedzimt, radīt bērnus un nomirt. Runājot man ir izdevies arī aizskart klausītāju sirdis. Kad Indijā bija jāuzstājas kādā narkomānu rehabilitācijas centrā, vadītājs mums jautāja, kurš runās. Negribēju to darīt, tomēr pieteicos, izaicinot sevi. Biju kaut ko arī gatavojis, bet runāju par to, kas man ir sirdī. Stāstot savu dzīvesstāstu, jutu, cik uzmanīgi cilvēki klausījās. Tas deva lielāku spēku. Kad runāju otrajā reizē, kāds atkarīgais uzaicināja mani savā istabā. Aizlūdzu par viņu un iedrošināju. Arī kādā citā centrā vadītājs mani lūdza runāt. Ticu, ka mana liecība deva kādam cerību. Izdarīju visu, ko spēju. Tālāk ir Dieva daļa.

Skola man atvēra acis uz daudzām lietām — ieraudzīju tās citādāk. Sāku vairāk mīlēt savu dzīvi un to, ko daru. Tukšas sarunas mani vairs nevilina.

Indijā piedzīvoju neaizmirstamu sadraudzību ar vietējiem cilvēkiem. **Atgriežoties Latvijā ieraudzīju, cik esam atturīgi.** Sarunāties, atvērties — to esmu iemācījies.

Interesanti bija uzzināt atbildi uz jautājumu: «Kā tu sevi raksturotu komandā?» Grūti jau pašam sevi novērtēt. Lai nebūtu tā, ka pats izdomāju, aprunājos ar pārējiem studentiem. Viņi apstiprināja, ka esmu cilvēks, kas iedvesmo citus. Ja ieraugu kādu cilvēku, kas var izdarīt konkrētu darbu, bet viņam ir slinkums un nav motivācijas, varu viņu iedvesmot. Ja, piemēram, ir darbs, ko es neprotu, bet tas ir jāpaveic, es eju un daru. Cilvēks, kas to prot, saka: «Tu neproti! Laid, es izdarīšu!» Esmu panācis, ko gribējis!

Gribu mainīt pasauli, vispirms jau savējo. Vissmagākais ir cīņa ar sevi. Mainīt savu raksturu, uzskatus. Saprast, ka neko nesaproti. Neesmu pilnīgs, nezinu visas lietas, meklēju atbildes. Tās nāk, bet jautājumi arī birst. Ja neesi ticis galā ar sevi, kā tu vari mainīt pasauli?

Dievs dod barību katram cilvēkam un zvēriņam, bet viņš neko neiemet mutē. Pašam ir jāiet un jāmeklē. Ja tu celsies, iesi un darīsi, Dievs gādās, lai viss tev būtu. Viņš katru no mums mīl tik ļoti, ka grib, lai esam laimīgi, neatkarīgi no tā, kādu darbu strādājam. Ja cilvēks kaut drusku sapratīs šo mīlestību, tas jau būs daudz. Jo mums nav pa spēkam saprast, cik ļoti Dievs mūs mīl.

Man pašam vēl daudz ir jāmācās. Vislielākā skola ir dzīve — tā iedod tev uzdevumu bez sagatavošanas. **Ejot cauri uzdevumiem, tu mācies. Galvenais ir nenobīties no tiem.**

Diāna Siliņa

* Arī *masala chai* — puse ūdens, puse piena, šajā maisījumā vāra tējas lapas un pievieno cukuru un garšvielas.

Prieks projektē prieku

Bērnu svētki Kolkā

Biedrība *Zītars* ar Eiropas Savienības finansiālu atbalstu Kolkā ir izveidojusi aktīvās atpūtas laukumu visai ģimenei, ko atklāja jūnija pirmajā svētdienā.

1. VI Kolkas bērnudārza teritorijā valdīja svētku satraukums. Lielī un mazi cilvēki, cits ar baloniem, cits ar saldējumu vai citiem našķiem rokās raitā solī devās svētku vietas virzienā. Kas tur notika? Cits to sauca par ģimenes dienu, cits par bērnu laukuma atklāšanas svētkiem, bet Pifs un Herkules — par sporta svētkiem. Īsāk — bērnu svētki.

Jau 10 minūtes pirms atklāšanas ieraudzīju, ka bērnudārzam tuvojas skolēni ar mūzikas instrumentiem. Svētkus kuplināt bija ieradies mūsu Viesturs ar savu orķestri! Ar varēnājam tauru skaņām sagaidījām Pifu, kas kā vienmēr atnāca laikā. Toties Herkules bija aizķēries veikalā. Izrādījās gan, īpašie gardumi sporta svētkiem galīgi nebija piemēroti, jo, kā teica Pifs, nebija veselīgi. Bet kā gan Herkules to varēja zināt, ja nekad nebija bijis sporta svētkos? Turpmāk viņš labošoties...

Tad svētkos ieradās krustmāte Aija, biedrības *Zītars* vadītāja. Viņai gan bija daudz ko teikt — tik daudz pateicību! Cik daudz cilvēku bija iesaistīti, lai Kolkā taptu aktīvās atpūtas laukums visai ģimenei! Vislielākais «Paldies!» pašai Aijai Tarlapai un biedrībai par uzrakstīto projektu!

Svinīgo orķestra skaņu pavadībā Pifs pārgriezta lentu, un mēs spērām pirmos soļus

jaunajā laukumā. Daudz brīnīties nespējām, jo krusttētiņš Tontons mūs ātri vien nostādīja vienā rindā. Tad visi kopā solījāmies dzīvot veselīgi, cienīt citus un rūpēties par jauno laukumu. Pifs un Herkules pacēla karoģu ar uzrakstu *Dzīvosim veselīgi!* Vārdu palūdza Kolkas pārvaldnieks Aldis un no sava dāvanu maiņā sāka vilkt arī dīvainas veltes: četras skrūvētes... darba cimdus... urbjmašīnu... Tūlīt gan uzzinājām, kam tas viss. Ansis Roderts, vairākiem bērniem piepalīdzot, pie ieejas vārtiņiem piestiprināja plāksnīti ar uzrakstu *Kolkas multifunkcionālais brīvā laika pavadīšanas laukums* (skatīt foto).

Sadalījušies sešās grupās un kartēm rokās, izstaigājām laukumu, vienlaikus veicot dažādus *pifīgu* uzdevumus. Lasījām ogas, sūtījām ātro pastu, kāpām Everestā, zvejojām laimes akā, guvām vārtus Kolkas labā un izpalīdzējām šimpanzei.

Svētku turpinājumā bērnus ielīkmoja piepūšamās atrakcijas. Jau otro gadu Kolkā vienu dienu bērniem ir iespēja šādas izpriecas baudīt bez maksas, un šoreiz tās bija *Ēģipte* un *Plava*. Atrakcijas mierā nestāvēja ne mirkli veselās 4 stundas! Kad vienu brīdi bērni kaut cik aprima, puslīdz izdevās saskaitīt. Bija ap 20. Uzēduši svētku kliņģeri ar citronu

Ineses Dāvidsones foto

dzērienu, bērni varēja cīnīties arī par gardumiem spēka atrakcijā.

Mazo neizsmejamā enerģija un prieks parāda, ka viņiem vajag gan svētkus, gan īpaši ierīkottu vietu, kur satikties ikdienā. Turklāt atraisījās ne tikai drošie bērni, bet arī ikdienā klusākie un kautrīgākie. Jau tad, kad laukums vēl nebija pabeigts un bija tikai rampa, tā jau bija kļuvusi par bērnu un jauniešu iemīļotu pulcēšanās vietu. Mēs zinājām, ka Kolkā ir bērni, bet nu mēs viņus ieraudzījām! Atklāti sakot, veselu dienu pavadīt bērnu

laukumā, tas vien pieaugušajam ir zināms upuris. Kur nu vēl laikietilpīgā gatavošanās un ziedotā nauda! Vai bija vērts? Kas bija klāt un redzēja bērnu starojošās sejas, tam nepalika nekādu šaubu. Jebkurš ieguldījums bērnos ir ieguldījums attīstībā. Tāpēc milzīgs «Paldies!» visiem, kas nežēloja laiku, spēkus un līdzekļus svētku un laukuma tapšanā! Īpaša pateicība SIA *Līcis-93* Kolkas ceha vadītājai Regīnai Rūmniecei par vairākkārtējo atbalstu Kolkas bērniem!

Jana Roderte

Kolciniekiem jauni mūzikas instrumenti!

7. VI Kolkas tautas namā notika Rotari klubu mūzikas instrumentu projekta koncerts, kurā piedalījās koklētāju ansamblis un pūtēju orķestris. Aicinātie viesi bija ārzemju Rotari klubu pārstāvji.

Projekts, kas ilga 3 gadus, ļāva koklētāju ansamblim un pūtēju orķestrim iegūt mūzikas instrumentus 15 725 dolāru vērtībā. Par lielisko ieguvumu lūdzu pastāstīt idejas autoru — mūsupusē labi pazīstamo latvieti un lībieti, fotogrāfu un mūziķi, un arī Rotari kluba *Dzintars* biedru **Jāni Medni**:

— Iesākumā, protams, bija ideja. Ja ir ļoti laba iecere un tai velta daudz pūļu, tad parasti tā piepildās. Viss gan nāca grūtāk, nekā biju iedomājies, bet to, ko biju nodomājis un arī apsolījis, izdevās izpildīt par 100 procentiem. Izmantoju visus dotumus, kas man ir, t. i., spējas komunikācijā, valodu zināšanas, sakarus, rakstīju vēstules vairākiem Rotari klubiem uz Zviedriju, zvāņiju mūsu draugu klubam *Rotary Hamony Šauliai* Lietuvā un Rottenburgas Rotari Vācijā. Starptautiskajai

Rotari kustībai ir līdzīgs fonds kā Eiropas Savienības struktūrfondē. No Rotari fonda ieguvām apmēram divas trešdaļas vajadzīgo līdzekļu, trešdaļa bija jāiegūst pašiem. Uzrunāju vietējos aktīvos cilvēkus, kā Jāni Dambīti un Armandu Ozoliņu, kas jau ir daudz palīdzējuši Kolkai. Mūsu projekta priekšrocība bija tā vienkāršība — vajag noteiktus mūzikas instrumentus, tāpēc arī projektam atsaukā. Visvairāk ziedoja no *Dzintara* Rotari kluba. Nozīmīgu daļu ziedoja arī Andris Jurdžs no kompānijām *Hanza Jūras aģentūra*, *Hanza Ekspedīcija* un *KL Shipping*. Viņi, tāpat kā lietuvieši no Šauļu kluba, ir koncerta viesi.

Par saziedoto naudu ir iegādāti 12 instrumenti: divas kokles, divas tubas, divas trompetes, divas klarnetes, divi eifoniji, alta rags un mazās bungas. Koncertā jaunie instru-

Jāņa Medņa foto

menti bija skaisti izstādīti uz skatuves (skatīt foto), bet vēl neskanēja, jo tiem vajag ilgāku

laiku, lai sarastu ar spēlētāju.

Alnis Auziņš

Labiekārtota Zēņu dīķa apkaime

Zēņu dīķa apkaime — kilometrus divus no Kolkas — jau no pavasara priecē ar saposu vidi un jaunām būvēm. 31. V labiekārtoto vietu svinīgi atklāja.

Tikos ar projekta Zēņu dīķa teritorijas labiekārtošana ierosinātāju — biedrības Kolkas makšķernieku klubs valdes priekšsēdētāju **Oskaru Sproģi** (skatīt foto).

Zēņu dīķis ir vietējo iedzīvotāju, kā arī ciemiņu iecienīta atpūtas vieta, kurā, kā saka Oskars, var pamakšķerēt un pasapņot. Iegaumēsim abus šos vārdus! Dīķis ir pašvaldības īpašumā, nodots biedrībai uz 8 gadiem apsaimniekošanā ar iespēju pagarināt termiņu. Astoņu cilvēku *Kolkas makšķernieku klubs* ir rosīga biedrība, kas vēlējas vietu labiekārtot, lai tur varētu pilnvērtīgi atpūsties, baudot dabu. Tapa projekts Eiropas Zivsaimniecības fondam, ko arī atbalstīja.

Oskars atceras, ka pirms gada vēl dzenājis rokā dažādas atļaujas, un priecājas, ka projektam vajadzējis tikai 10% līdzfinansējumu, turklāt to piešķīrusi dome. Paldies!

Kas paveikts? Mūsu tikšanās reizē acis priecēja lapene, trīs mazi tiltiņi, viens liels — tur kolhozu laikos bijusi ledus ņemšanas vieta — un invalīdiem piemērota tualete. Tie, tāpat kā soli, galdi, dēļu takas un informācijas stends, ir izgatavoti no impregnēta koka. Atpūtniekus iepriecinās arī divas ugunsкура vietas ar diviem stacionā-

riem griliem un no šķembām veidots 12x12 m stāvlaukums.

Paša dīķa platība ir 1,7 ha, ar visu pieguļošo teritoriju — 4,3 ha. Krastos paretināti koki ainavu vērš jo pievilcīgu. Projektā strādājuši cenu aptaujas uzvarētāji, SIA *Jūrmalnieki*, taču arī kluba biedri talkojuši, jo — kā gan nepielikt roku pašu izauklētajai iecerei?

Līdz šim te brīvi makšķerējuši visi. Kā būs turpmāk? Būtībā nekas nemainīsies, makšķerēt varēs no krasta, un tas būs par velti. Dīķī jau tagad ir līdakas, asaris, kāda karpas, līņi. Vasaras naktīs var pamēģināt noķert kādu zuti. Tā kā Kolkas makšķernieki dīķi speciāli ielaidīs karpas, tad būs noteikta zivju norma, un šo noteikumu punktu paši kluba biedri arī pārbaudīs. Par makšķerēšanas noteikumiem, vietas vēsturi un tapšanu vēstīs stendi.

Tā stāsta Oskars, makšķernieks un sapņotājs. Jo, lai izauklētu un īstenotu šādu ieceri, jāpiemīt abiem šiem priekšnoteikumiem. Un Oskars jau prāto par labiekārtošanas otro kārtu, lai uzbūvētu dīķim kārtīgas slūžas. Projekts nav lēts, bet jāmēģina.

Aļņa Auziņa teksts un foto

Par zaļu pat vēl zaļāks

Vides dienā, tas ir, naktī

Vides dienu un reizē mācību gada noslēgumu Kolkas skolēni kopā ar skolotājiem un vecākiem svin Kolkasragā. Šoreiz izrīcības sākās 29. V ap plkst. 22.30, bet noslēdzās pēc pusnakts.

Kāpēc naktī? Ekoskola auglīgi sadarbojas ar SIA *Kolkasrags* izpilddirektoru Jāni Dambīti, kas, būdams Cilvēks–Sadarbība, Cilvēks–Ideja, Cilvēks–Smaids, paudis domu atcerēties Kolkas bākas 130 gadu jubileju — tās bākas, kas 10 sekunžu periodā zibsnī jūrā uz mākslīgās saliņas. Jāsāk svinēt, un bākas bliņķēšanu izceļ tumsa!

Ievadvārdus saka Aiga Ūdre, uzreiz ievadīdama senajos, drūmajos kājgriežu laikos, un Jānis Dambītis, uzteikdams bākas tematikai tapušos bērnu darbus. Dalībniekos ir lielā daļa skolas, sadalījusies četrās grupās, ir vairākas darbnīcas, vadītāju pulkā redzam Mārti Zandbergu, Oskaru Sproģi, Daci Tindinovsku... Neparastais ir tumsa, bet lielais iepriecinājums — rimtais laiks. Par to paldies Galvenajam režisoram!

«Mūsu» grupai pirmajā pieturā jāieliek bākas pamati. Grodiem noder vecas autoriepas, tām pa vidu ieliek koka kārti, savukārt tai virsū uzmauc uz pusēm pāršķeltas piec-litrīgas plastmasa burkas, kas jāpiepilda ar smilti. Zēni to sparīgi nes, īpaši Ingus. «Vai tu tiešām viens to atnesi?» Skolotāja Dace vaicā. «Jā, viens. Kopā ar Puškinu!» puiša cilvēks lepnī atrauc. Tagad abiem drusku sāpot muguras. Desmit minūtes ir pagājušas, tik daudz laika katra grupa drīkst veltīt vienai darbnīcai. Nākamā būvēs bāku tālāk.

Pieturā pie vēja koka līča pusē darbā jāliek mājās sagatavotie priekšmeti, darinot vēju zvanus. Iepriekšējā grupa te jau asprātīgi sakarinājusi vecas atslēgas un tukšas skārdenes. Nu ir mazliet žēl, ka valda teju bezvējš... Toties skatu priecē uguņu sasaukšanās: kāds, iespējams, Cilvēks–Kolkasrags, reizē arī Cilvēks–Uguns, devis dzīvību mazām liesmiņām pie krasta bākas drupām, kas tālāk tumšajās debesīs sarunājas ar salas bākas zibšņiem. Īstas vadugunis!

Laiks paskrējis, jādodas tālāk. Meklējot lībiešu zelta kontrolpunktu, pierādās, ka pat dzimtajā liedagā var apmaldīties trīs priedēs... Galu galā darbnīcu atrodam. Oskars liek izraudzīties vienu no trim striķu galiem. Vienam uzmanīgi jāvelk smiltis ieraktais pavediens, otram dūšīgi jārok, varbūt tā izdosies nokļūt līdz kārotajai mantai... Racējiem nav viegli apgūt tehniku «lāpsta priekšā striķim», tāpēc viņi bieži mainās. Beigās laimējas izrakt dārgumus — divas zelta šprotu kārbas!

Panākumu spārnoti, pa satumsušajām kāpu takām dodamies pretī šermiņšāķajam pārbaudījumam. Vecākais no lībiešu kājgriežu trijotnes lēnā garā stāsta, ko viņam vēstījis vecaistēvs, kas savulaik to dzirdējis no savas vecātēva: kā senos laikos te ļaudis kurinājuši maldu ugunscurus, kā kuģus uz sēkļiem

• Pie kājgriežiem bērnus gaidīja smagi pārbaudījumi.

Ineses Dāvidsones foto

uzvilinājuši un pēc tam aplaupījuši... Vecā mācekļi klātesošajiem ik pa laikam liek izpildīt sarežģītus fiziskus vingrinājumus, un pats vecais uzmundrinājumam pat iedarbina motorzāģi. Ja laidīs *luni*, tad kājai — šņikt! Tas līdz! Bet vēl nāk šausmīgākais pārbaudījums — visiem ar kliedzienu jānodzēš iedegtais svece. Ar piekto reizi izdodas.

Nu var doties uz stāvlaukumu, priecājoties, ka visi locekļi ir klāt, kā arī par visu četru grupu kopdarbu — varenu, sarkanbalt-sarkani nokrāsotu bāku, ko pēc brīža Jānis iededzina, likvidējot pēdējās šaubas, vai pašākumam jānotiek naktī.

Tālāk visi cienājas ar ugunscura tēju, bet Kārlis Runcis, Julians Kevrelis, Sintija Ant-

mane, Zane Apine, Edijs Pagils un Ieva Langzama no Jāņa rokām saņem balviņas un arī uzaicinājumu doties jūras izbraucienā uz bāku. Šo 6 bērnu darbus par bāku tematiku žūrija pēc sešarpus stundu smagām diskusijām atzinusi par labākajiem.

Tad pienācis laiks uz apmeklētāju centra sienas skatīties Dženetas Marinskas sagatavotās *miglas bildes* par bāku vēsturi pašas autoras skaidrojumā. Jābūt uzmanīgiem, jo vēlāk būšot balvas. Kā tad, vērīgākie, pareizi atbildot uz jautājumiem, dabū saldumus. Priekšpēdējais punkts — liecību izdalīšana, kam seko mākslas filmas *Kapteina Enriko pulkstenis* izrāde pašiem izturīgākajiem.

Alnis Auziņš

Mīlestībā pret bērniem

29. V, pēdējā skolas dienā, uz *Mazās skolas* zāles skatuves pirmoreiz kāpa visu 1.–4. klašu vecāki, lai rādītu, ko īpašu sagatavojuši saviem bērniem.

Vecāki bija ieguldījuši laiku, darbu un lielu mīlestību. Netrūka ne dziesmu, ne deju, ne teātra. Ar radošu un bērniem labi saprotamu pieeju 1. a klases vecāki bija palūkojušies uz Vinniju Pūku un viņa draugiem. Ēzelītis I–ā bēdējās, ka viņam maz sekotāju portālā *Twitter*, Tīģerim nebija laika draudzēties, jo spēlējot jānokļūst augstākā līmenī, bet Pūcei — tāpēc, ka jāraksta blogs un jāskatās *Ugunsgrieks*. Ierindas skates uzvarētāju solī, tērpušās pionieru formas tērpos, dziedot pāri skatuvei vairākkārt devās 4. b klases mammas Lindas Pavlovskas vadībā. Līdz ar māmiņām braši soļoja arī audzinātāja Vēsma Frišenfelde. Viņas pavadīja Jānis Cirvelis ar tauri un Kārlis Gerdiņš ar bungām. Skeču ar anekdotēm no skolas dzīves izspēlēja trīs 1. b klases vecāki. Klātesošo reakcija liecināja, ka tā tiešām skolā mēdz notikt. 4. a klases vecāki bija iejutuši bērnu ārpusklausu nodarbībās: kādi spēlēja šahu, bet mammas tautiskās un modernās dejas nodejoja tikpat labi kā viņu bērni. 2. b klases māmiņu dziesmu kuplināja *Sensus* dejojotājas. Viņas bērniem un audzinātājam dāvināja simpātis-

kas ziedu konfektes. *Mazo gulbīšu deju* no Pētera Čaikovska *Gulbju ezera* dejoja vairākas drosmīgas 3. a klases mammas. Pasaku par kukulīti izstāstīja 2. a klases mammas.

Visilgāk māmiņas bija gaidījuši 3. b klases bērni, tāpēc viņām skanēja stipri aplausi. Viņas Dainas Miķelsones vadībā dejoja un noslēgumā visas dziedāja teatralizētu dziesmu *Mammu, es gribu*, mammas lomā atraktīvi iejutoties audzinātājam Birutai Kinčius.

Vidusskolas padomes priekšsēdētāja Tamāra Kaudze, kas arī piedalījās, nobeigumā pateicās vecākiem, kas bija pārvarējuši paši sevi. Katras klases vecākiem un bērniem tika pa saldām kļiņģerim. Ikvienu klase saņēma arī balonu ar bērnu labajiem vārdiem saviem vecākiem.

Koncerta pavadienus ar izdomu asprātīgi kopā sēja brīnišķīgās vadītājas Lupes — Santa Sula un Rudīte Balķīte. Ja kāds nezina, kas ir Lupe, svētdienas rītos LTV 1 vai interneta vietnē jānoskatās raidījums *Kas te. Es te*.

Diāna Siliņa

Godinot labākos

26. V pils lielajā zālē novada vadība godināja labākos skolēnus un skolotājus, bet paši bērni un jaunieši iepriecināja ar sirsnīgu koncertu.

Godināmo lomā — vispārējās izglītības, profesionālās ievirzes un interešu izglītības izglītojamie un pedagogi. Pēc domes priekšsēdētāja Gunāra Laicāna īsas uzrunas Kultūras pils direktore Baiba Dūda alfabēta secībā izsauca skolēnus, kultūras darba organizatore Smaida Šnikvalde pasniedza ziedus, bet G. Laicāns — atzinības rakstus par ieguldījumu novada tēla spodrināšanā. Uz ekrāna varēja izlasīt, kādā jomā audzēknis guvis sasniegumus. Pēc tam līdzīgā ceremonijā atzinību saņēma skolotāji. Zālē klāt bija visu novada mācību iestāžu labākie skolēni un skolotāji.

Godināšana mijās ar bērnu un jauniešu priekšnesumiem, atspoguļojot interešu un izpaušmju daudzveidību — dziesmas, dejas, instrumentālā mūzika, daiļlasīšana un kā šokolādes tornītis svētku tortei — Mazirbes audzēkņu asprātīgā teātra izrāde *Bīrons*. Gan skolēni, gan skolotāji saņēma arī naudas balvas. Pēc svinīgās daļas mazajā zālē gaidīja sulas glāze un gardas uzkodas, no kurām īpaši atzīmējami rabarberu groziņi, kas acīmredzami tapuši no pēdējā zvanā nenoskītajiem dārzajiem.

Paldies domei un visiem rīkotājiem par jaunas tradīcijas iedibināšanu!

Alnis Auziņš

Vidusskolā

Panākumi aizvadītajā mācību gadā.

Talsu novada atklātajā skolēnu olimpiādē vieglatlētikā četrciņā A grupā komandu kopvērtējumā 1. vieta 6.–7. kl. gan zēnu, gan meiteņu komandai. Zēnu komanda: Niklāvs Balmanis, Raitis Blūmentāls, Aleksis Dēvits, Matīss Kardels, Kristiāns Ozols un Kārlis Rozenbergs. Meiteņu komanda: Helēna Emerberga, Dana Grauze, Elza Klēvere, Simona Majevska, Anete Savicka un Māra Sila. 4.–5. kl. komanda — Kristīne Bumbiere, Alise Dozberga, Kristīne Emerberga, Viktorija Ozoliņa, Anda Šmēdiņa, Marks Aukmanis, Andris Avotiņš, Mārtiņš Blūmentāls, Matīss Majevskis un Madars Mauriņš — ieguva 3. vietu. M. Sila 60 m skriešanā pirmā, 500 m skriešanā otrā, bumbiņu mešanā trešā. E. Klēvere bumbiņu mešanā pirmā, tālākšanā trešā. K. Blūmentāls otrais tālākšanā, N. Balmanis — bumbiņu mešanā, A. Dēvits trešais bumbiņu mešanā, K. Ozols — 800 m skriešanā, K. Bumbiere — 500 m skriešanā. Kopvērtējumā M. Silai 2. vieta, E. Klēverei 3. vieta.

Latvijas Jaunatnes čempionātā volejbolā C–1 grupā 7. kl. zēniem un B–2 grupā 8. kl. zēniem 7. vieta, A grupā 10.–11. kl. zēniem 9. vieta, D–2 grupā 4.–5. kl. zēniem 10. vieta

Šaha mācību gada izskaņā

Mācību gada izskaņā šaha pulciņa dalībnieki 23. V pilī trīs dažādos turnīros sacentās ar draugiem no Kauguriem.

Iesācēju grupā, ko papildināji daži vājāki IV klases sportisti, pirmās 3 vietas ieguva dundadznieki — Nīls Kuģinieks, Kārlis Blūmentāls un Indars Asars. Nīls apstiprināja savu piederību IV sporta klases saimei, bet Kārlis šo normu izpildīja.

IV sporta klases grupā spraigi par uzvaru sacentās dundadznieki Aleksis Fesenko un Daniela Vēze. Savstarpējā spēlē pārāka bija Daniela, reizē izpildot III sporta klases normu. Trešajā vietā Matīss Vīksna.

III sporta klases sacensībās līdz priekšpēdējai kārtai vadībā bija jūrmalniece Solvita Viļuna, bet pašā noslēgumā viešņu panāca

mājinieks Rūdolfs Bražis. Papildpartijā pārāka izrādījās Solvita. Rūdolfam otrā vieta, Paulai Skaidiņai trešā, Dāvim Alkšbirzem ceturtā.

Aizvadītajā mācību gadā šaha pulciņa audzēkņi piedalījušies 9 dažādās sacensībās, no tām 4 notikušas Dundagā, 5 — ārpus mūsu novada. Mācību gadu iesāka un pabeidza 16 dalībnieki, viens pārtrauca nodarbības, viens piepulcējās. IV sporta klasi izpildījuši 5 dalībnieki, III sporta klasi — divi. Līdz ar to 2 pulciņa audzēkņi ir iesācēji, 10 — ar IV sporta klasi, 4 — ar III sporta klasi.

Alnis Auziņš

Raibs kā dzeņa vēders

Ieraudzīt, sapņot, sadarboties

Radošie Pūkpētnieki

No 2. līdz 13. VI Dundagas bērnu centrā Mājas darbojās klubiņš Pūkpētnieki.

Par tā biedru varēja kļūt jebkurš bērns, kas apmeklēja Mājas mācību gada laikā. Maijā parādījās liela lapa ar uzaicinājumu, pašam vajadzēja ieraudzīt, izlasīt un pieteikties. Divdesmit bērni, pārsvarā zēni, to arī izdarīja.

«Kādreiz Mājās darbojās Pūka skola, tagad klubiņš Pūkpētnieki. Pūks mums visu laiku nāk līdzī», saka centra vadītāja Alfa Auziņa. Viņa pastāsta, ka pamattēma ir mācīties draudzēties un sadzirdēt citam citu. Tāpēc arī himna ir *Mīldziesmiņa*. «Esam viena komanda, sadalīta četrās grupās, katrai — savs vadītājs, ko grupa pati izrauga».

Alfa norāda, ka tas ir *slēgts klubiņš* — kas pieteicās, tie arī darbojas. «Kopā ar Andru Ratkeviču un Inu Braunu gājām uz pļavu, mežu un dīķi, lai vērotu un lasītu augus, pēc tam redzēto un savāko ar Ausmas Goldbergas palīdzību pārradot mākslas darbos. Nu 12 lieli zīmējumi izstādīti Šlīteres bākā. Darbi tapuši, vienlaikus uz vienas lapas zīmējot pieciem cilvēkiem — visai grupai. Tas nemaz nav tik vienkārši. Palīdzējām draugam Viktoram Bernāram — *Red.*) Dundagas aprūpes nama *Stacija* sētā sakraut malku. Mācījāmies strādāt ķēdītē».

Pati biju klāt 6. VI, kad Alfa un bērni zīmēja Mājas ar visiem parakstiem, kas pārtaps par vizītkarti. Noslēguma aplī kopā ar Evitu Riekstiņu-Mauri, Sanitu Liepiņu un Reini Timmu, kas darbojās ar viņiem kopā trešo dienu, bērni atzina, ka vislabāk šai dienā paticis veidot filmiņas un kāpt luterāņu baznīcas tornī.

«Tornī kāpām, lai izjustu, ko nozīmē būt tādām torņa milzim un cik mazi izskatās cilvēki lejā. Tieši tādi milži esam pļavā», paskaido Alfa.

Vēl Mājās iegriezās 10. VI rītā, kad Ģirts Freibergs no *Jaunbrūķiem* ar asu nazi mācīja izgriezt svilpi, lingu, kā arī nomizot eglīti, lai tā derētu par atbalstu vijīgiem puķuzirņiem. Ģirta sieva Māra rādīja citas interesantas lietas. Patika Ģirta izgrieztās karotes — īsti mākslas darbi, no bērzu tāss veidota turziņa, kurā bija salikti savvaļas augi, piemēram, ziedošas gundegas un kazene, un mandarīns, kas, viscaur sasprausts ar krustnagliņām, izskatījās neparasts un smaržoja arī!

Alfa pateicas ziedotājiem — Vitālijam Ga-

laiskim, apvienībai *Daugavas vanagi* Kanādā, Naurim Freimutam un SIA *Dundagas meži*, visiem biedrības Mājas biedriem —, Ivetai Rorbahai un Talsu novada fondam, Dzintrai Jānbergai par īpašu kalpošanu, Ausmai, Inai, Andrai, Ģirtam un Mārai.

Tāču, manuprāt, apbrīnojama ir pašas Alfas prasme draudzēties, ieraudzīt un pulcēt ap sevi tik daudz interesantu cilvēku un darboties ar bērniem. Tāpēc nav brīnums, ka Mājas iemīļojuši gan bērni, gan pieaugušie.

Diāna Siliņa, autore foto

• Ģirts zēniem ierāda, kā izgriezt svilpīti.

Lido krāsaini sapņi

Kad lasām grāmatu, skatāmies filmu, klausāmies mūziku, mazliet jau arī esam līdzradītāji, ja domājām, iejūtamies, iztēlojamies. Tomēr paši — ar retiem izņēmumiem — nekomponējam, negleznojam, nefilmējam. Bet ir taču vilinoši iejusties autoru lomā, vismaz gūt ieskatu, piemēram, multfilmu jeb animācijas filmu tapšanā! Šādu iespēju Dundagas, Rojas un Talsu bērniem pavēra projekts *Bērnu pasaulē krāsaini stopkadri lido*.

Trīs dienas jūnija sākumā Dundagas bērnu centrā Mājas apmēram 20 Pūkpētnieku kluba biedru, pirms nedēļas vēl vienkārši sākumskolas audzēkņi, mācījās būt par līdzauto-riem 30 sekunžu līdz minūti garām multenītēm jeb animācijas filmiņām. Paldies Talsu novada fondam, kura projekts ieguvis finansiālu atbalstu *Ziedot.lv* brīvā laika programmā bērniem *Štābiņš*. Nometni īsteno Evita Riekstiņa-Maure, Sanita Liepiņa un Reinis Timma.

Sanita: — Darbojos biedrībā *Filmu studija «Sidewalk»* un strādāju arī Talsu novada fondā. Kad *Ziedot.lv* izsludināja pieteikšanos programmai, izstāstījām savu *stop motion* filmiņu ideju fonda valdes priekšsēdētājam Ivetai Rorbahai, un viņai iepatikās. Tā tapa mūsu kopīgais projekts. *Stop motion* ir animāciju veidošanas tehnika: izdari kustību, nofotografē, izdari kustību, nofotografē. Ar šo ani-

diem nodibinājām savu biedrību *Filmu studija «Sidewalk»* un sākām veidot īsfilmiņas. Jau- najā Rojas daudzfunkcionālajā centrā *Strops* pārliecinājos, ka bērnus tas aizrauj. Tāpēc arī nolēmām piedalīties projektu konkursā. Ani- mācijas filmu veidošanu esmu apguvusi paš- mācībā, bet filmēšanu un montēšanu iemācī- jos, strādājot *Talsu televīzijā*.

Sanita: — Mūsu filmu studijai ir arī draugs Reinis, puišis ar īpašām vajadzībām. Viņš dar- bojas kopā ar mums un palīdz bērniem ierak- stīt multfilmām tekstus. Gribam Reinim ļaut justies vajadzīgām, novērtētām un dot iespē- ju nomainīt ierasto mājas vidi pret citu, savu- kārt bērniem — iemācīties kļūt iecietīgākiem un iejūtīgākiem.

Evita: — Radošajā darbnīcā dalībnieki ir sadalījušies četrās grupiņās, katrā līdz piec- iem bērniem, lai nevienš negarlaikotos. Vis- pirms rosinām izdomāt tematu, scenāriju. Tad top vai nu figūriņas, kas var būt gan no plastilīna, gan izgrieztas vai pat izplēstas no avīzes, vai nu uz lapas pakāpeniski jāzīmē fil- miņas personāži.

Nupat safotografējām stāstu par sievieti un vārnu. Sieviete gāja uz pļavu lasīt puķes. Pielidoja vārns un sacīja «Ko tu šeit dari? Šī ir mana pļava!», un sieviete paskaidroja, ka grib savākt puķes Jāņu vainagam. Vārns to atļāva, vienīgi sievietei nedrīkst viņu pēc tam aiz- mirst. Lūk, vienas filmas stāsts.

Bērniem filmiņu radīšana attīsta pacietību un spēju vienoties par darāmo.

Mums nav nekāda īpaša aprīkojuma. Vajag parastu fotoaparātu, bides pēc tam ielādē datorā, un vēl — montāžas programmu, no kurām vienkāršākā ir *Windows Movie Maker*. Mēs gan izmantojam mazliet profesionālāku. Bērni piedalās filmiņu tapšanā līdz montāžai. To izdaru es, bērniem būtu pārāk sarežģīti. Viņi ierauga jau gatavu filmiņu.

Tiktāl Sanitas un Evitas stāstījums.

Lai gūtu priekšstatu, kā filma top, nedaudz paskatījos, kā pūkpētnieki Madars, Alvis un Simona zīmē stāstu par tārpu, kas dodas ce- ļojumā pie mušmires, lai nokostu no tās ga- baliņu un aiznestu issalkušajiem bērniņiem. Tā arī bija: Madars uzzīmē tārpu pļavas sāku- mā, Evita tārpu nofotografē, nākamajā reizē tārpš jau «pielidis» tuvāk mušmirei, Evita at- kal noknipsē, utt. Nojaušot, ka filmai varētu būt dramatiskas un daudznozīmīgas beigas, steigšus atvadījos, lai, nejausi neizplāpāda- mies, neizbojātu visu intrigu.

Un vispār, stāsts jau nav par beigām, pat ne par animācijas filmām. Stāsts ir par sāku- mu. Lai lido krāsaini sapņi!

Alnis Auziņš, kurš reizēm arī darbā pasapņo

Fotogrāfijas ar stāstu

10. VI Dundagas pils piedzīvoja unikālu notikumu — tā kļuva par pirmo vietu, kur fotoizstādī *Pazīstami, mazpazīstami, man pazīstami portreti* atklāja Okupācijas mu- zeja Audiovizuālās krātuves vadītājs, kinorežisors un kinooperators Andrejs Edvīns Feldmanis.

Izstādē aplūkojami 236 kultūrvēsturiski portreti, kas uzņemti no 1954. līdz 2014. ga- dam. Divas trešdaļas no uzņemtajām perso- nībām jau ir mūžībā. Katrai fotogrāfijai ir sava vēsture. Vērīgs skatītājs pamanīs, kuri darbi ir pāri, veidojot, piemēram, savstarpē- ju saderību vai vizuālas konfliktu situācijas.

Man īpaši patika fotogrāfijas *Skursteņslau- ķis — bezdelīga* (fotografēta 1957. gadā), *Rēzija Kalniņa* (1975), *Divi balodiši* (1970), *Haralds Mednis* (1990), *Ilga Bergmane* (2004), *Grāmatu ceļš* (2013), četri darbi — veltījumi Latvijas brīvībai. Papildu vērtību tiem piešķir stāsti.

Izstādē redzami arī mūspuses ļaudis: Kol-

as zvejnieks Andrejs Rozefelds un Ansis Ģi- gulis no Pitraga (1978), Fricis Dinsbergs (2005), Aldonis Baldiņš (2007), Aina Marga- rēta Pūliņa, Gunārs un Lauris Laicāni (2014). Novada vadītājs un viņa dēls gan ir pamatīgi nomaskējušies... Iemūžināts ir lībiešu dzies- mu ansamblis *Kāndla* (1978) un lībiete Lizete Švanenberga no Lūžņām (1985).

Atklāšanā līdztekus dundadzniekiem bija ieradusies arī Talsu fotokluba dalībnieki. **Izstāde apskatāma katru dienu 9.00–17.00,** interesēties Tūrisma informācijas centrā.

Diāna Siliņa

Fotoizstāde Slīterei — 90

Līdz 30 VI Dundagas bibliotēkā priecē pērn Latvijas Dabas muzejā at- klātā fotoizstāde *Slīterei 90*.

Tajā redzami 90 labākie fotokonkursa *Slīterei 90* darbi, arī mums pazīstamu da- bas draugu un pētnieku, kā Viļņa Skujas, Kristapa Vilka, Daces Sāmītes, Rūtas Aba- jas un Anitras Toomas, fotogrāfijas. Dabā tverti tiešām interesanti mirkļi — sulīgie sfagni purvā, Kolkas raga krusta vilņi, zi- nāmi un nezināmi cilvēki laivā, pūce uz šķūnīša jumta, liedagā snaudoša laiva...

Konkursa vērtēšanas komisijas pār- stāvji Latvijas Dabas muzejā katrā katego- rijā noteica labākos darbus. Dzīvnieku ka- tegorijā par šādu atzina V. Skujas darbu *Lūsis*, kas kļuva arī par labāko no laure- ātēm — to noteica balsošanas rezultāti izstādes atklāšanā, 29. X. Šī fotogrāfija re- dzama uz fotoizstādes afixas Dundagā.

Diāna Siliņa

**Ritvars Veinbergs (1989)
Hilda Pirvite (1929)
Valentīna Balode (1937)**

Lai Dundagas Veselības centra iekšpagalmā priedētu rožu dobe, Valdis Rande aicina iestā- dei dāvināt rožu stādus. Tos pieņems Daina Freiberga, tel. 28676208.

Lūdzu līdz 25. VI pa tel. 26338797 pieteikties tos, kas vēlētos mācīties šoferu kursus Dundagā.

Lūdzam atsaukties Slīteres ceļotā- ju dienās konkursa *Zini vai mini* uzva- rētājus Egitu un Kraukli, kas vēl nav saņēmuši balvas. Interesēties pie no- vada kultūras dzīves organizatores Smaidas Šnikvaldes, tel. 63237859 vai 22021270.

Kapusvētki Dundagas pagastā

9. VIII Ostē plkst. 11.00, Nevejā plkst. 12.00, Ošu kapsētā plkst. 13.00, Āžos plkst. 14.00, Vīdālē plkst. 15.00, Latevē plkst. 16.00, Kaļķos plkst. 17.00.

16. VIII Alakstē plkst. 11.00, Jaundundagā plkst. 12.00, Pācē plkst. 13.00, Sumbu kapsē- tā plkst. 14.00, Sabdagās plkst. 15.00.

23. VIII Kluču kapsētā plkst. 11.00, Valpenē plkst. 12.00, Anstrupē plkst. 13.00.

«Dundadznieks» Nr. 11 (182) 2014. gada jūnijs.

Dundagas novada pašvaldības izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā **3085**.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV-3270.

Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gun- ta Abaja, Baiba Dūda, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Aldis Pinkens, Diāna Siliņa, Smaida Šnik- valde.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redak- cijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos sniegusi amatpersona, citos gadīju- mos — raksta autors, intervijās — arī intervēja- mais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsauk- ties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 400 eks. **Internetā:** www.dundaga.lv/avize